

**POBIJANJE ŠUBHI
DA MUTEHAKIM PRED TAGUTOM
MOŽE OSTATI MUSLIMAN**

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

POBIJANJE
ŠUBHI

DA MUTEHAKIM PRED TAGUTOM
MOŽE OSTATI MUSLIMAN

Plav, Sandžak
redžeb 1429. hidžretske
jul 2008. godine

POBIJANJE ŠUBHI
da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Izdavač:

"Kelimetul-haqq"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Autor:

Ebu Ahmed

Unos, prelom i lektura teksta:

Ebu Ahmed

Dizajn korice:

Ebu Merjem

Štampa:

"Kelimetul-haqq"

VAŽNA NAPOMENA !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela
bez odobrenja izdavača je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

**Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:**

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred
nepravедnim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe
nepravедnom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar
ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže
istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ
istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim
"Sunenima" od Ebū Se'ida el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome "Musnedu" od Ebū Se'ida
el-Hudrija

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

UMJESTO PREDGOVORA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog. Hvala Allāhu i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na njegovu porodicu, na njegove ashābe i na sve koji ih slijede sve do Sudnjeg Dana.

Prošlo je punih šest mjeseci otkako je ovaj rad napisan. U međuvremenu su ljudi kojima se ovim radom odgovorilo iznijeli na vidjelo još niz svojih šubhī, od kojih su:

- a) netekfīrenje mušrika koji se pripisuje islāmu, opravdavajući ga džehlom,⁴
- b) da tehākum nije od '*aslud-dīna* (osnove vjere),⁵

⁴ Ovo se jasno začulo od jednog njihovog "dā'ije" iz Makedonije, a koga oni uvažavaju i njegova predavanja postavljaju na svoje internet stranice. Ono što jasno pokazuje kakvo je stanje među njima sāmima je i činjenica da većina njihovih "dā'ijā" i većina njih sāmih ne opravdava mušrika neznanjem, ali se ovome "dā'iji" niko nije usprotivio u ovome, niti na tu zabludu upozorio, te i dalje ovoga "dā'iju" smatraju ne samo muslimanom, bratom (iako su njemu mušrici braća!), već i autoritetom od koga se uzima znanje

⁵ Oni se (valjda) sa nama slažu da je šehādet '*Lā ilāhe illAllāh*' od '*aslud-dīna*? Zato, kada kažu da tehākum nije od '*aslud-dīna* oni time žele da kažu da tehākum (pred Qur'ānom i sunnetom) nije od šehādetā? Pa zar ubjeđenje da nikom ne pripada pravo da se pred njim (njegovim zakonom) ljudi parniče mimo Allāha, *tebāreke we te'ālā*, i da im on sudi – nije od vjerovanja da "niko nema pravo

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

c) da kufr u t̄agūta nije od '*aslud-dīna* (osnove vjere),...⁶

Iako ovo prvo zvuči i djeluje groznije nego druga dva, ono je ustvari (ma koliko grozno bilo) – bezazlenije!

Jer, ma koliko užasno zvučalo opravdavati mušrike džehlom, te ih, i pored širka kojeg čine, nazivati muslimanima,⁷ iza toga barem stoji mržnja djela i nazivanje toga djela širkom, ali i velika šubha da se ne smije tekfiriti zbog njegovog neznanja, ili prije uspostave argumenta nad njim.

biti obožavan mimo Allāha" ('*Lā ilāhe illAllāh*')?! Ili će nam možda, na kraju svega, još i reći da čak ni šehādet '*Lā ilāhe illAllāh*' nije od osnove vjere?!

⁶ Tako, po njima, čovjek može biti musliman, pa makar i ne učinio kufr u t̄agūta. Drugim riječima rečeno, da '*Lā ilāhe...*' nije sastavni i nerazdvojni dio šehādeti '*Lā ilāhe illAllāh*'! A istina je jedna: Da je sva '*ulema selefa i halefa* (prvih i potonjih generacijā) rekla i govori da je *kufr u t̄agūta* prvi rukn šehādeti '*Lā ilāhe illAllāh*', a ima učenjaka koji su *kufr u t̄agūta* spomenuli i kao šart (preduslov) za ispravnost tog šehādeti. Pa zar neko može reći da ono što je rukn, a po nekima i šart šehādeti, nije od '*aslud-dīna* (osnove vjere)? Šta je onda, po ovima '*asl*? Ili još bolje: *Koji je to onda njihov dīn, ako u njegovoj osnovi nema mjesta za kufr u t̄agūta*?

⁷ Na to se nadovezuje i prijateljevanje sa njima (jer su oni, po njemu, muslimani), pomaganje njih, zabrana tekfira mušrikā, nazivanje muwehhidā tekfirovcima i haridžijama (jer tekfire, po njemu, muslimane), davanje prisege mušriku (ako je vladar), pozivanje u pokornost njemu, zabrana pobune protiv njega,...

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

Gore od toga je reći da se može biti musliman i bez kufra u t̄agūta, a što je rekao drugi njihov "dā'ija".

Ili, *subhānAllāhil-'Adhīm* - a to je rekao treći od njihovih "dā'ijā", i to je ono što oni sada za njim kao papagaji ponavljaju - da tehākum nije od '*aslud-dīna*!

Naime, netekfirenje mušrikā koji se pripisuju islāmu (zbog opravdavanja njih neznanjem) je veliki musībet i kufr u Allāha, *tebāreke we te'ālā*, ali se barem djelo karakteriše širkom.

Ipak, iako Allāhu nikoga nije učinio ravnim, takav čovjek je kāfir u Allāha i nije ostvario '*aslud-din*, jer počiniocu velikog širka nije negirao islām, čime je dokazao da za njega islām (tewhīd) i širk nisu dvije suprotnosti.

Međutim, u slučaju izbacivanja kufra u t̄agūta i tehākuma iz '*aslud-dina* leži još veći musībet, još veći kufr i još jasniji dokaz nepoznavanja značenja riječi '*Lā ilāhe illAllāh*', nepoznavanja tewhīda i Allāhove vjere od strane onoga koji ovo izgovara i u ovo vjeruje!

Zar može postojati islām bez kufra u t̄agūta? Zar može postojati islām bez rukna negacije? Zar može čovjek biti musliman bez smatranja t̄agūta nevjernikom, svjedočeći njemu islām, smatrajući i nazivajući lažnoga "boga" muslimanom?

Molimo Allāha, *subhānehū we te'ālā*, da nam Istinu prikaže Istinom i da nam pomogne da je slijedimo, a da nam

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

bātil (laž) prikaže bātilom i da nam pomogne da ga se klonimo. *Āmīn.*

Ebū Ahmed,
Plav, Sandžak
redžeb 1429. godine hidžretske

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog. Hvala Allāhu i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na njegovu porodicu, na njegove ashābe i na sve koji ih slijede sve do Sudnjeg Dana.

Nakon što se posljednjih mjeseci uvidjelo da na prostorima bosanskog govornog područja ⁸ ima toliko onih koji sebi pripisuju *ehlus-sunnetsko* učenje, a koji zastupaju stav da *mutehākim* ⁹ pred tīgūtom može ostati musliman, te nakon mjeseci i mjeseci ćutnje ljudi koji zastupaju taj stav, ali nikako da ga argumentima potkrijepe – konačno je došlo do izjašnjavanja nekih od njih.

Naime, dvojica Sandžaklija ¹⁰ su, radi potvrđivanja svojih spomenutih stavova početkom januara posjetili Sarajevo, gdje su obišli jedan džemā'at, koji je na istom stavu ¹¹ i koji u ime ove *mes'ele* (pitanja) sa ljudima prijateljuje i neprijateljuje.

Za vrijeme boravka u BiH ova dvojica ljudi su posjetili i jednog bosanskog "da'iju" i, po povratku u Sandžak,

⁸ Bosna, Sandžak, Kosovo, Makedonija,...

⁹ pokretač sudskog postupka

¹⁰ kojima neću spominjati imena radi lijepih ljudskih odnosa koje sam sa njima imao, a i radi toga jer su nepoznati široj javnosti

¹¹ neproglašavanja *mutehākima* nevjernikom

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

potrudili su se da svojim *šubhama*¹² zbune neke muslimane, a i da na papir stave te svoje šubhe, ne bi li dokazali kako je njihov stav potkrijepljen dokazima. Sami kažu kako u tom tekstu postoje i dvije-tri rečenice "da'ije" sa kojim su se konsultovali.

I prije ovog svog putovanja je jedan od ovih ljudi, dokazujući svoj kufr, našu braću pokušavao zbuniti zapitkujući ih:

"Otkud sad to da je nešto u čemu tražiš dunjalučku korist – 'ibadet?!",

– objašnjavajući to tvrdnjom da čovjek pri parničanju pred šeri'atom prosto sebi traži korist i vraćanje svog prava, "...pa kako da u onome u čemu ima koristi i što radi iz koristoljublja – bude 'ibadet i nagrada njemu?!"

Allāhu ekber... Šta se ovim želi reći? Želi se reći da u samom djelu *tehākuma* (pokretanja parnice) – sve dok u njemu čovjek ima dunjalučke koristi – nema 'ibadeta, pa kao što parničenje pred šeri'atom "nije 'ibādet", tako ni parničenje pred tāgūtskim zakonom "nije 'ibādet", već oba predstavljaju samo bezazlen "povratak prava".

Objašnjeno mu je da je dova – 'ibadet, srž 'ibadeta, da ona – upućena Allāhu – predstavlja dobro djelo, za nju slijedi nagrada, a Allāh se srdi na onoga koji Ga ne moli, iako u toj istoj dovi rob traži ono što će mu koristiti i upućuje je "iz koristoljublja"! Njome rob traži uputu, znanje,

¹² zabludama koje oni nazivaju argumentima

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

djela koja vode džennetu, traži Allāhov oprost i zadovoljstvo, a traži i halāl opskrbu, ženidbu ženom vjernicom i hajr potomstvo,... Zato, iako u upućivanju dove postoji korist za roba i, iako to što dovom traži njemu treba i koristi – dova je 'ibādet, koji je – ako se uputi Allāhu – *tewhīd* i za njega slijedi nagrada, a koji je – ako se uputi nekom drugom mimo Allāha – *širk* i za njega slijedi kazna.

Tako je sa i *tehākumom* (pokretanjem parnice). Iako u pokretanju parnice postoji korist za roba i, iako to što dovom traži njemu treba i koristi – *tehākum* je 'ibādet koji – ako se pokrene pred sudom Uzvišenog Allāha – je *tewhid* i za koji slijedi nagrada, a koji – ako se pokrene pred nekim drugim sudom, mimo suda Uzvišenog Allāha – je *širk* i za koji slijedi kazna.

Shvativši da se ovi prave uvjerenim da je ono što su napisali istina, te shvativši da se oni ohole spominjanjem kako su "ovoga" i "onoga" svojim "argumentima" uspjeli zbuniti, posvjetio sam se pisanju ovog odgovora na njihov tekst.

Moja je namjera da ovim pisanjem pobijem njihove šubhe, lažne dokaze i pogrešno shvatanje ājetā, hadīthā i historijskih događaja, ne bi li se sami autori ovih sumnji i šubhi povratili i pokajali, a naročito da ne bi naša braća koja su po ovome pitanju ostala čista i nepoljuljana pala u *fitnu* (iskušenje) i ne bi li ih ove šubhe zbunile.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

Molim Allāha, *subhānehu we te'ālā*, da nas učini iskrenim i da ovo pisanje učini teškim na vagi naših dobrih djelā na Sudnjem Danu. *Āmīn*.

PRVO:

Prvi argument za nemanje dokaza od strane ovih ljudi u njihovom pisanju (kao što će se u ovom našem odgovoru, *inša'Allāh*, i pokazati) je sam naslov teksta. Naime, ovi su ljudi svoj tekst nazvali: "*Potlačenost, vraćanje svog prava*".

Zaista primamljivo, ne bi li to stanje "*potlačenosti*" učinili validnim opravdanjem za ono što oni ovdje žele odobriti, a to je "*vraćanje svog prava*", tj. *tehākum* (parničenje) pred t̄agūtom.

A pravo stanje stvari kojim "odiše" čitav njihov tekst jeste da uporno širku mijenjaju ime (nazivajući ga "*vraćanjem svoga prava*"), misleći da će mu time i suštinu promijeniti. Međutim, vino ostaje vino, ma kako ga ljudi nazivali; širk ostaje širkom, ma u kakvo ga ime ljudi zaodjevali.

DRUGO:

Svoj tekst su započeli riječima:
"*Islām je došao da zaštititi svetost muslimana, među kojima su imetak, čast i slično.*"

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

Zanimljivo da ovi ljudi među ovim svetostima, koje je islām došao da zaštititi, nisu spomenuli najveću svetost – vjeru, kojoj sve mora biti podređeno i zbog koje se sve drugo mora žrtvovati. Ovdje su u igri dvije mogućnosti:

a) Ili ovi ljudi ne znaju nabrojati pet stvari koje je islām došao da zaštititi (sačuva), pa zaboravljaju najvažniju od tih pet stvari (vjeru), te ih savjetujemo da to nauče,

b) ili znaju, a ne spominju najvažniju stvar, znajući da ćemo im mi odgovoriti tvrdnjom da oni žele srušiti vjeru koju spominju *tehākumom* radi manje važnih stvari,

c) ili znaju, ali namjerno izbjegavaju, želeći se opravdati time da su spomenuli samo one svetosti koje su često ugrožene i koje bi oni da se *tehākumom* pred t̄agūtom povrate, te da vjeru nisu spomenuli jer ona "u ovom stanju *darūre*" nije ugrožena.

Odgovaramo im da čovjekova vjera prije odlaska na sud možda, u ovom starnju *darūre*,¹³ i nije ugrožena, ali da će je (vjeru) čovjek svakako poništiti sāmim odlaskom na njega. Dakle, vjeru će narušiti ono što oni ovim ohalāljuju, da bi sačuvali drugostepene stvari, kakve su imetak i čast.

¹³ *Darūra* znači prinuda, nužda, tj. vanredna ili otežana situacija, stanje u kome će čovjeku, ako bude činio naređeno i klonio se zabranjenog, nešto naštetiti jednoj od ovih pet *darūrijjātā* (univerzalnih vrijednosti), koje je islām došao da zaštititi (sačuva)

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

TREĆE:

Odmah nakon rečenice da je islām došao: '*...da zaštiti svetost muslimana, među kojima imetak, čast i slično*', autori teksta kažu:

'Ashabi su u Mekki bili nejak i potlačeni, 13 godina u iskušenju. Iz ovog perioda datira događaj koji je Allahov Poslanik, s.a.w.s., spomenuo kao 'savez namirisanih', šura mušrika oformljena da štiti mazlume i nejake...'

Ovdje su ovi ljudi namjerno ili nenamjerno, slagali na historiju, rekavši da, navodno, '*hilful-fudūl*' ('*savez vrlinā*') datira iz vremena potlačenosti ashābā!

Historija nam govori sasvim suprotno, tj. da je spomenuti '*hilful-fudūl*' formiran i postojao u ranoj mladosti Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, tačnije nekih 25 godina prije dolaska Objave njemu; tačnije kada je on imao samo 15 godina!

Dakle, mnogo prije *suhbeta* (*ashābluka*, druženja) ashābā sa njime. I ovdje konstatujemo:

a) Ako ovi ovo ne znaju, neka nauče osnovne podatke iz životopisa Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, umjesto što lupaju.

b) A ako znaju, oni su onda slagali da bi potlačenost ashaba u mekkanskom periodu poistovjetili sa današnjom potlačenošću muslimana, da bi na toj

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

pokvarenoj osnovi mogli da pomaganje tadašnjih Mekkelijā "hilful-fudūlom" i obraćanje njemu poistovjetiti sa današnjim obraćanjem ljudi tāgūtskim sudovima?

Dakle, činjenica je da ashābi ¹⁴ nisu živjeli u vrijeme "hilful-fudūla", pa se tako nikako nisu tom savezu ni obraćali za pomoć i zaštitu u doba svoje potlačenosti i slabosti.

SubhanAllāh... Kako da se tadašnje doba mračnjaštva i neznanja, doba utiranja i posljednjih tragova vjere Ibrahima, 'alejhis-selām, vremena prije dolaska Objave... kako da se ono poredi sa današnjim vremenom, sa vremenom u kojem mi živimo, vremenom poslanstva, Objave, znanja i mogućnosti dolaska do njega?

ČETVRTO:

Nakon spomena da je "hilful-fudūl" postojao mnogo prije poslanstva, pitamo ove ljude:
Na čemu je zasnovan i na osnovu čega je postupao ovaj savez?

Mogu se pretresti knjige hadīthā i knjige historije i nigdje se neće doći do podatka niti čak aludiranja na to da je

¹⁴ kao muslimani, kao ashabi Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

to bio savez koji je donosio zakone ili postupao po nekim zakonima.

Nažalost, jedan od autora ovog teksta mi je lično rekao da su članovi ovog saveza morali u tome postupati po nekom zakonu, sprovoditi neki zakon, a da taj zakon tada i na tom mjestu svakako nije bio Allāhov zakon, želeći da kaže da su se ljudi ovome savezu obraćali za povratak svojih prava, što bi analogno upućivalo na dozvolu obraćanja današnjim institucijama koje ovome slične, a to su tīgūtske sudnice!

Pogledajmo šta kažu predaje o samoj svrsi formiranja ovog saveza i o njegovom načinu sprovođenja svojih odluka.

Da li je u svemu tome bilo traga sudstvu, procesima, parnicama, svjedočenjima, presudama?

Ibn Ishaq, Ibn Kethīr, el-Qurtubī u svom tefsīru i ostali spominju da je *el-fudūl* savez bio formiran kada su se neka plemena Qurejšijā susrela u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana, zbog njegove plemićke časti i porijekla. Oni su se složili i sklopili dogovor da pomognu svakom ugnjetenom u Mekki, sve dok *dhulumćar* ne obustavi svoju nepravdu i sve dok *madhlūm* (oštećena strana) pravedno ne povрати ono što joj pripada. Tako su Qurejšije svoj savez nazvale *el-fudūl savez*, što znači savez vrlinā.

Dakle, oni su se sastali i dogovorili. Nema traga postupanju po nekom zakonu, pozivanju na njegove

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

članove, njegovom šticeñju i njegovom sprovođenju. Zato je i nazvan 'savezom vrlinā', a ne tīgütskom žandarmerijom.

Ibn Kethīr također kaže:

'El-fudūl savez je bio najčasniji savez koji su Arapi poznavali. Provi koji je o tome govorio i tome pozivao je bio ez-Zubejr bin 'AbdulMuttalib. Povod formiranja ovog saveza je bio taj da je čovjek iz Zubejda došao u Mekku sa nekom trgovačkom robom. Nju je kupio el-'Ās ibn Wa'il, koji, međutim, kasnije odbija da istu otplati. El-Zubejdī je tada od nekih ljudi el-Ahlafa zatražio da mu pomognu, ali su oni odbili da napadnu el-'Āsa ibn Wa'ila, te su povrh svega izgrdili ez-Zubejdija. Kada je el-Zubejdī uvidio zlo cjelokupne situacije, on se odmah nakon izlaska Sunca uspeo na vrh brdašca Ebī Qubejs, kada su ljudi Qurejšija bili na svome skupu oko Ka'be. On je tada na sav glas povikao:

'O vi što kod svojih žena malaksavate!

*Zar ne vidite onog što mu robu otješe u dolini Mekke,
koja pruža utočište njenim žiteljima i putniku-namjerniku!*

*Pa zar je nešto zabranjeno onom koji nije od vas,
o vi muškarci, a vi ste k'o kamen do kamena!*

*Zar nešto treba uskratiti onom što mu dostojanstvo pogaziše
i poštedjeti pokvoarenjake, koji se ukradenim okitiše!?'*

Ez-Zubejr bin 'AbdulMuttalib je tada ustao i rekao: 'Ovog su potpuno napustili!' Onda su se porodice Hāšim, Zuhre i Tiam ibn Murre sastali u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana. Tako su se nakon ručka zakleli u svetom mjesecu dhul-qa'de i dogovorili, zaklinjući se Allāhom, da će biti kao jedna pesnica uz potlačenog protiv dhulumčara, sve dok ovaj potlačenom ne vrati njegovo pravo, sve dok more vlašći zemlju i sve dok Thabear i Hear (dviije planine pored Mekke) stoje na svom mjestu. Tako su Qurejšije to nazvali hilful-fudūl (savez vrlina). Tada su rekli: 'Ovi su nosioci vrline!'

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Onda su otišli do el-'Āsa bin Wa'ila, pa su od njega oduzeli ez-Zubejdijevo robu i vratili je njemu.¹¹

Obrati pažnju kako se spominje Zubejdijevo obraćanje nekim ljudima el-Ahlafa, a nikako oružanim snagama zakona.¹⁵

Nakon toga, kada su se ove porodice sastale i dogovorile, koji su zakon izglasale?

Ako nisu, po kome su zakonu odlučili i na osnovu kojeg formirali ovaj savez?

Kada su krenuli kod *dhālīma*, koji su član kojega zakona sproveli?

SubhānAllāh, nigdje ni pomena toga..., Samo su sproveli ono na što su se obavezali – vratiti *madhlūmu* (potlačenom) njegovo pravo.

Ko je bio svjedok, ko je uložio tužbu, ko pokrenuo parnicu, ko je bio kadija (sudija), gdje im je bio zatvor? *Allāhul-Muste'ān...*

Qasim ibn Thābit bilježi sljedeći događaj:

'Neki čovjek iz Hath'ama je došao u Mekku da obavi hadždž ili 'umru sa svojom kćerkom, koja se zvala el-Qatūl i bila prelijepa djevojka. Nebih bin el-Hadždžādž ju je oteo i sakrio. Zato je el-Hath'amī je rekao: 'Ljudi, ko će mi pomoći protiv ovog čovjeka?'

¹⁵ koji je štićen i po kome se postupalo, kako to ovi ljudi žele predstaviti

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Neko mu je rekao: 'Obrati se vijeću *hilful-fudūl*!', pa je on povikao: 'O, *el-fudūl* savezu!' Nakon toga, sa svih strana su ga okružili ljudi sa svojim sabljama, govoreći: 'Stigla ti je pomoć, na šta se žališ?' On je rekao: 'Nebih mi je na silu oteo kćer!' Onda su oni sa njim otišli, dok nisu stigli do Nebihove kuće. On je izašao pred njih, a oni mu rekoše: 'Izvedi zarobljenicu! Ti znaš ko smo mi i na šta smo se obavezali.' On reče: 'Učiniću to, ali ostavite je kod mene makar jednu noć', na što oni rekoše: 'Ne, ni koliko jedan mlaz deve dojlje', pa ju im je on doveo.'

Obrati pažnju na to da je *madhlūm* (potlačeni) kome je oteta kćerka boravio u Mekki, a da nije znao da postoji '*hilful-fudūl*'. Ako su oni sprovodili neki zakon i bili neka vrsta suda (kako ovi žele to predstaviti), kako da on nije znao za njih, sve dok mu mještani nisu ukazali na njegovo postojanje?

Na kraju, ako je tako kako kažete, koliko su i kako ovi vijećali i po kojoj odredbi i kome članu su oni pokrenuli povratak kćerke ovome *madhlumu*?

A kada su otišli do *dhulumčara*, koji su član sproveli?

Zna li se kojom su presudom osudili ovog Nebiha?

Koliko je i gdje ovaj odležao tu određenu kaznu?

El-Humejdī je rekao:

'Oni su se složili da vrata pravo onima kojima pripada i da potlačeni ne bude ugnjeten od strane *dhulumčara*.'

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

Ni traga od ovih podataka! Prvo su najekstremnije murdžije i k̄āfiri ovih područja uzimali primjer postojanja i djelovanja ovoga saveza za dokazivanje dozvoljenosti učestvovanja u t̄agūtskim zakonodavnim tijelima (parlamentima).

Ovi sa kojima se danas raspravljamo uzimaju isti slučaj da bi ovo poistovjetili sa današnjim sudnicama, pa ih ovaj savez njih nekada "podsjeća" na sudnicu i traženje prava pred njom, a nekada na policiju i pomaganja njome.

U stvarnosti, "*hilful-fudūl*" je prosto bio, kako predaje svjedoče i kako se iz njih jedino to jasno razumije – savez za pomaganje potlačenih i uklanjanje ruku *dhālīma* sa *madhlūma* u Mekki, kao što i vidjesmo.

Povodom ovog plemenitog saveza, ez-Zubejr, Allāh bio zadovoljan njime, je rekao:

*El-Fudūl se dogovorio i složio
da ne ostave dhulumčara u Mekki.
Oni su u ovome jedinstveni i složni,
pa su i susjed i siromašan bezbjedni uz njih.*

PETO:

Nakon dokazivanja da savez "*fudūl*" – iako nije sprovodio Allāhov – nije sprovodio ni t̄agūtski zakon, hajde da na momenat – a samo u cilju dokazivanja – zamislimo da jeste, da je "*hilful-fudūl*", kako ovi ljudi žele prikazati – zaista sprovodio zakon, koji je (pošto tada na tom mjestu

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

nije mogao biti Allāhov) svakako bio mušrički? U redu, ali, ako je tako, ne možemo, a da ovdje ove ljude ne pitamo:

Ko se obraćao za pomoć ovom savezu? Mušrici ili muslimani?

a) Ako kažu: "*Muslimani*", da bi podržali ovu svoju laž novom laži – reći će nešto što prije njih niko nije rekao!

b) A ako kažu: "*Mušrici*", pa mi im kažemo da onda sva priča i svo upoređivanje dvaju situacija nema nikakve svrhe. Onda im priznajemo da se mušrici (kao i tadašnji mušrici) sve vrijeme obraćaju za pomoć današnjim vijećima i sudovima.

Mi ovdje ne govorimo o mušricima! Mi se ovdje sa njima sporimo oko situacije muslimana: Može li musliman pokrenuti parnicu pred tīgütskim sudom, a da ostane musliman?

Dakle, ovi ljudi žele da ovakvim dokazivanjem povuku paralelu između stanja tadašnjih potlačenih mušrikā i današnjih potlačenih muslimana! *Allāhu ekber!*

Pa i kada bi rekli da je bilo muslimana koji su uzimali svoja prava na ovaj način, u tome ne bi bilo ništa sporno, a to dozvoljeno, ¹⁶ jer je to haqq koji je njegov i kojeg mu Allāh dozvoljava odbraniti, makar i upotrebom sile.

¹⁶ uzeti svoje pravo na silu, ako već ne pomaže lijepim savjetom ili ubijedivanjem

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Tako je bolje da se ovi danas skupe da osnuju jedan ovakav savez, da snagom povrate pravo tom *madhlūmu*, nego da ga hrabre da čini kufr dok ne dođe pravda šeri'ata...

ŠESTO:

Dalje ih pitamo:

Kako ćete zastati u ovoj ludoj analogiji i njome ne ohalāliti ulazak i učešće u parlamentima?

Jer, iako vi tekfirite parlamentarce i sudije, a ovim primjerom želite izdvojiti *mutehākima* (pokretača parnice) pred tīgūtom, nužno ste – a da biste njega sačuvali tekfira – primjer rada i djelovanja "*hilful-fudula*" okarakterisali sprovođenjem zakona, ne bi li ga poistovjetili sa današnjim sudnicama.

Kako ćete ovdje zastati i objasniti da je "*hilful-fudūl*" sprovodio zakon, ali ga nije i donosio (propisivao)? Šta vam je dokaz iz haditha, predaja, za ovu razliku?

Ako kažete da nema dokaza da je taj savez propisivao (donosio) zakone, mi pitamo vas:
A gdje je dokaz da je on takve, izmišljene, zakone sprovodio?

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

SEDMO:

Pitamo ih također:

Kako ćete ovdje zastati i ne ohalāliti ulazak i učestvovanje u današnjim *'savezima vrlinā'* (tāgūtskim sudnicama)?

Jer, ako je *'hilful-fudūl'* spomenut kao nešto pravedno, kao sredstvo kojim su se pomagali nemoćni, te ako se on sve vrijeme upoređuje sa današnjim sudnicama,¹⁷ kako ostati na samom ohalaljivanju pokretanja parnice pred današnjim sudnicama,¹⁸ a ne otići korak dalje?

Dakle, kako objasniti ljudima da je dozvoljeno potpomognuti se današnjim sudnicama, ali ne i ući u njih kao sudija, kad ste se već potrudili da dokažete da je djelovanje ovog tadašnjeg saveza bilo pravedno i plodonosno, sve vrijeme ga poistovjećujući sa tāgūtskim sudnicama?

a) Ako kažete da je i ulazak dozvoljen, olakšaćete i nama i sebi.

b) A ako kažete da danas nije dozvoljen ulazak u sudove kao sudija (jer sprovode mušrički zakon), a tada je članstvo u *'hilful-fudul'*-u bilo hvale vrijedno¹⁹ – dokažite nam razliku u propisu!

¹⁷ na kojima se danas *'povraća svoje pravo'*

¹⁸ kao što je to rađeno pred ovim savezom tada

¹⁹ iako se, kako to vi kažete, i u njemu spovodio mušrički zakon

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

OSMO:

A ako se uzoholite, pa i dalje ustrajete na agumentiranju ovim događajem, mi vas pitamo:

Da li ste svjesni da tim dokazivanjem tekfirite najbolje stvorenje, Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*?

Da li ste svjesni za šta ga optužujete? Zar ćete njega optužiti za sprovođenje kufra, samo da biste sačuvali "Bin"-ove i bosanske dā'ije?

Da li se vi pravite ludi i čekate da vam sve ovo tek tako olahko prođe, pa "*koga upecate – upecate*", ili stvarno ne znate da je u "*hilful-fudūlu*" učestvovao i sam Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*?

Jer, vi sve vrijeme tekfirite parlamentarce i sudije, ali želite da opravdate potlačenog *mutehākima* (pokretača parnice) pred tīgūtom, govoreći da je slučaj sa njim drukčiji, dok su parlamentarac i sudija ne samo mušrici, već i tīgūti!

Zato im kažemo:

Ako ste se već tako grčevito uhvatili ovog dokazivanja, ako se razmahujete tvrdnjom da je "*hilful-fudūlu*" sprovodio mušričke zakone, samo da biste obraćanje ljudi "*hilful-fudūlu*" radi "povratka prava" poistovjetili sa današnjim obraćanjem ljudi tīgūtskim sudnicama radi "povratka svog prava" – znajte da ste time rekli da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, sprovodio tīgūtski zakon!

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Dakle, da biste dokazali da je obraćanje '*hilful-fudūlu*' po "povratak svog prava" istovjetno današnjem parničanju pred šejtānovim zakonom – posegli ste za poistovjećivanjem "saveza vrlina" sa tīgūtskim sudnicama.

Ovo vas je, znali vi to ili ne znali, odvelo u ćorsokak optuživanja Allāhovog Poslanika za sprovođenje tīgūtskog zakona i suđenje njime... Ako je '*hilful-fudul*', već, sudio po širku, kako sami rekoste!

A ako se i pokušate opravdati nekom nemoćnom odbranom, rekavši da je to svakako bilo prije njegovog odabira za Allāhovog Poslanika, kažemo:

a) Opšte je poznata stvar da je Allāh, *subhānehū we te'ālā*, Svoga Vjerovjesnika, dva puta sačuvao od grijeha, ne dopustivši mu da se odazove šejtānskom pozivu na svirku i veselje, uspavavši ga na putu ka mjestu grijeha, tako da on nije bio poznat ni po grijehu, a kamoli po širku, *ne'udhubillah!*

b) Štaviše, on je to svoje učešće u nečemu što vi nazivate širkom i postupanjem po mušričkom zakonu – pohvalio i nakon što je postao poslanik, nakon dolaska Objave!

El-Bejheqī i el-Humejdī bilježe da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

"Lično sam prisustvovao el-fudūl savezu u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana i to mi je bilo draže nego li da sam posjedovao cijelo stado crvenih deva. A kada bi me neko

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

pozvao u takvo nešto u islāmu - ja bih se tome odmah odazvao!"

Pečat svih vjerovjesnika i poslanika je prije poslanstva sprovodio zakon mimo Allāhovog? Postupao po širku? I toga se nije odrekao ni nakon dolaska Objave, već to pohvalio i smatrao to divnim iskustvom?

Šta pomisliti, nego samo potvrditi onaj zaključak, gore spomenut, da je to bio samo savez vrlinā, čestitosti, uklanjanja ruku *dhulumčara* sa onoga kome se nasilje čini?

a) Ako kažete da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, učestvovao u sprovođenju mušričkog zakon i ustava - mnogo će nam lakše biti da i drugima pokažemo do čega vas je dovelo vaše dokazivanje!

b) A ako kažete da tu nije bilo mušričkog zakona i rada po njemu, pitamo vas:
Kakva je onda poenta u ovom vašem buncanju sve vrijeme?

A Ako je ovo drugo, onda ćemo zaključiti da je to bio:

a) savez koji je bio 25 godina prije poslanstva (a ne za vrijeme ashābā, kako gore slagaste),

b) savez koji je bio u doba neznanja, nepostojanja Objave (a ne u uslovima sličnim današnjim),

c) savez koji je prosto radio na zavođenju reda i pravde, bez ikakvog zakona (a ne kao današnje sudnice, koje sprovode šejtānski zakon),

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

d) savez kome su se za pomoć obraćali potlačeni mušrici (a ne muslimani),...

Dakle, manite se "ćorava posla"...

DEVETO:

Nakon spominjanja '*hilful-fudūla*', autori ovog teksta spominju da su ājeti o tehākumu objavljeni u Medīni, kada je postojala šeri'atska država i u njoj bio lično Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

Počecemo redom, pa im kažemo:

Slagali ste! Iako je istina da je poznati, 60. ājet iz sure en-Nisā', zajedno sa onim što mu prethodi i slijedi, uistinu objavljen u Medīni, ājeti o zabrani tehākuma pred tīgūtom su objavljeni još u Mekki, dakle u mekkanskom periodu da'we i širenja islāma!

Šta je dokaz za ovo? Dokaz je činjenica da je Allāh Svoje robove ashābe u mekkanskom periodu "kalio", čistio i pripremao za velika iskušenja i propise koji će im se kasnije narediti, a koji su došli mnogo kasnije.

Pa zar je moguće da Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, trinaest godina u Mekki poziva u ono na što upućuju riječi '*Lā ilāhe illAllāh*', a da ashābima ne bude objašnjeno da je Allāh Jedini Zakonodavac i Sudija, da se musliman ne smije parničiti pred bilo kojim sudom mimo

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Allāhovog, te da je onaj koji to uradi – poništio šehādet i tāgūtu priznao ono u čemu je on postao tāgūt?

Ako im to nije dovoljno, pitamo ih kada su i gdje (u Mekki ili Medīni) objavljeni sljedeći ājeti, ājeti o *hukmu* i *tehākumu*:

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

"Samo Njemu pripada stvaranje i naredba! Uzvišen neka je Allāh, Gospodar svjetova!"²⁰

إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ

الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Sud pripada jedino Allāhu. On je naredio da ne činite 'ibadet nikome drugome osim Njemu. Ovo je prava vjera, ali većina ljudi ne zna."²¹

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

"I nema nikoga koji se Njemu pridružuje u Njegovom sudu".²²

²⁰ sūra el-E'rāf, 54. ājet

²¹ sūra Jūsuf, 40. ājet

²² sūra el-Kehf, 26. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

وَمَا اٰخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُۥٓ اِلَى اللّٰهِ

"U čemu god se razilazite – sud treba da dā Allāh".²³

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِيۓ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ وَطَآئِفَةٌ

لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتَّىٰ تَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا۠ وَهُوَ خَيْرٌ

الْحٰكِمِيْنَ

"I ako jedni od vas vjeruju u ono što je po Meni poslato, a drugi ne vjeruju, pa pričekajte dok nam Allāh ne presudi, jer On je sudija najbolji!"²⁴

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ

"Gospodar naš znanjem svojim sve obuhvata. Mi se na Allāhu oslanjamo! Gospodaru naš, ti presudi između nas i našeg naroda po Istini (pravdi). Ti si Sudija napravedniji."

²⁵

²³ sūra eš-Šura, 10. ājet

²⁴ sūra el-E'rāf, 87. ājet

²⁵ sūra el-E'rāf, 89. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

"Zar Allāh nije sudija najpravedniji?!" ²⁶

قُلْ سَجِّعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَاتِحُ

الْعَلِيمُ

"Reci: 'Gospodar naš će nas sabrati i onda nam pravedno presuditi; On je sudija pravedni, Sveznajući.'" ²⁷

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

"Sud pripada samo Allāhu. Ja se u njega uzdam i neka se samo na njega oslanjaju oni koji se oslanjaju!" ²⁸

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ

الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

"On je Allāh, drugog boga osim njega nema; Njemu neka je Hvala i na ovom i na onom svijetu! Samo On sudi i Njemu ćete se vratiti." ²⁹

²⁶ sūra et-Tīn, 8. ājet

²⁷ sūra Sebe', 26. ājet

²⁸ sūra Jūsuf, 67. ājet

²⁹ sūra el-Qasas, 70. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ
إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

"I ne moli se, pored Allāha, drugom bogu! Nema boga osim njega! Sve će, osim Njegovog Lica, propasti! Njemu pripada sud i Njemu ćete se povratiti!" ³⁰

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَفْصِلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ

"Reci: 'Meni je doista jasno ko je Gospodar moj, a vi ga ne priznajete. Nije u mojoj vlasti ono što vi požurujete. Sud pripada jedino Allāhu i On je sudija najbolji.' " ³¹

فَلَنَأْتِيَنَّكَ مِنَ الْأَرْضِ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ

³⁰ sūra el-Qasas, 88. ājet

³¹ sūra el-En'ām, 57. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"Neću napustiti ovu zemlju dok mi to otac moj ne dozvoli ili dok Allah u moju korist ne presudi; a On je najbolji Sudija."³²

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ تَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ

"Ti slijedi ono što ti se objavljuje i budi strpljiv dok Allāh ne presudi, On je sudija najbolji!"³³

وَإِنِ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"A ako im se pokorite (u smatranju jedenja mesa strvine halālom) - vi ćete biti mušrici".³⁴

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ ءَآللهُ أَذِنَ لَكُمْ ^طأَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفْتَرُونَ

"Reci: 'Kažite vi meni: Zašto jednu hranu koju vam Allāh daje smatrate zabranjenom, a drugu dopuštenom?' Recite:

³² sūra Jūsuf, 80. ājet

³³ sura Jūnus, 109. ājet

³⁴ sūra el-En'ām, 121. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

'Da li vam je prosuđivanje o tome Allāh prepustio ili o Allāhu laži iznosite?' " 35

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju od vjere ono što Allāh nije naredio?" 36

Kada su i gdje objavljeni ovi ājeti? Usred Mekke, za vrijeme potlačenosti i slabosti prvih muslimana!

Otvorite Mushafe... Iz kojeg perioda Objave su sure eš-Šūrā, el-Kehf, el-E'rāf, el-En'ām, Jūnus, Jūsuf, et-Tīn, Sebe', el-Qasas...?

U pitanju su sure iz MEKKANSKOG perioda Objave!

Allāh je zabranio parničenje pred t̄agūtom, pred sudom mimo Njegovog, još na samom početku objavljivanja Knjige, još za vrijeme pojašnjavanja značenja šehādeta "Lā ilāhe illAllāh" prvim muslimanima...

Otkud onda lažna priča o objavljivanju ājeta o *tehākumu* tek u Međini?

Našli su jedan *sebeb* (povod) Objave (jedan događaj iz medinskog perioda) i ājete spuštene tim povodom, da bi ispalo kako ashābima prije ovoga, u Mekki, nije bilo poznato

³⁵ sūra Jūnus, 59. ājet

³⁶ sūra eš-Šūrā, 21. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Ko je Onaj Koji je Jedini pred Kojim i pred Čijim zakonom se musliman smije suditi, nije im objašnjeno značenje ''*Lā ilāhe illAllāh*'' i opasnost *tehākuma* pred tīgūtom?

A i da ājeti koje smo naveli nisu iz mekkanskog perioda, šta onda? Hajde da - samo radi dokazivanja - zamislimo da u Knjizi postoji samo ājet iz sure en-Nisā', koji je iz medinskog perioda i postojanja šeri'atske države, sudova i vlasti...

Pitamo ih:

Jesu li ashābi, nakon svog prihvatanja islāma, boravili u Mekki? Da li je bilo mekkanskog perioda da'we, za koji se svi slažemo da najviše podsjeća na naš današnji period?

Jeste? Dakle, bili su u tom, mekkanskom periodu.

Jesu li trpjeli prijetnje i iskušenja? Zar nisu toliko uznemiravani da ih je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, smirivao pričom o ljudima koji su uznemiravani više od njih, do te mjere da bi čovjeka strpali do vrata u pjesak i pretesterisali mu glavu ili donijeli gvozdeni češalj i razdvajali mu meso od kostiju?

Svi muhaddithi spominju da je sebeb spominjanja ovih priča u sunnetu žestok progon i mučenje koje su prvi ashābi doživljavali na putu ove vjere.

Dakle, pitamo vas:

Da li su ashābi, na čelu sa Allāhovim Poslanikom, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, znali da je... ''...islām došao da zaštiti svetost

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

muslimana, među kojima imetak, čast i slično.'?'³⁷

Ako kažete da su oni to znali bolje nego vi i mi, pitamo vas:

Ko je žešće uznemiravan na putu ove vjere, vi i mi ili oni, *Allāh bio zadovoljan svima njima?*

Ako se složimo da su to oni, pitamo vas:

Zna li se za jedan jedini slučaj obraćanja nekog od ashābā, *Allāh bio zadovoljan svima njima*, mušričkom parlamentu za pomoć i povraćaj prava?

Da li je bilo jednog jedinog takvog zabilježenog slučaja?

Zašto ste tako podmukli u svom dokazivanju pa spominjete da je "*hilful-fudūl*" bio za vrijeme potlačenih ashaba, lažući na historiju, pa potom stanje tog saveza upoređujete sa današnjim sudnicama, umjesto da budete pravedni i da današnje sudnice jednostavno uporedite sa *Dārun-Nedwa*, mekkanskim parlamentom, koji je bio u doba najsličnijem našem vremenu, u mekkanskom periodu, početku da'we i vremenu nemoći i potlačenosti muslimana?

Štaviše, i sam njegov rad i djelovanje je svakako potpuno sličio današnjim mušričkim vijećima, gdje su bili sihirbazi i gatari, bacale su se strelice, gdje su se donosili ljudski, mušrički zakoni i sudilo se njima, kao što se to danas čini u tāgūtskim sudnicama.

³⁷ kako na početku to vi rekoste

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Ali ne! Vi niste htjeli uzeti ovo poređenje, iako je ono najbliže istini, jer u njemu nemate dokaz za svoj *bātil* (laž).

Nemate nijedan dokaz da su se ashābi sporili i parničili pred Welīdom ibn Mugīre, Ebū Džehlom, ni Ebū Sufjānom, prvacima širka i džehla, i pred njihovom mušričkom institucijom, pa ste zato otišli 35 godina unazad, da spojite u jedno "*hilful-fudūl*" iz (otprilike) 585. godine po Isa'u, i nemoć i potlačennost ashābā u Mekki iz 620. godine.

Dakle, ako već kažete da su ājeti o *tehākumu* objavljeni tek u Medīni, a taj period islāma nije sličan našem vremenu, već smo mi danas u periodu koji je najbliži mekkanskom periodu da'we, pitamo:

Da li su se ashābi u vremenu sličnom našem vremenu parničili pred mekkanskim vijećem, ili su saburali i (ostajući muslimani) radili na formiranju *dārul-islāma*?

Odgovor je da se, svakako, nisu parničili pred mušričkim vijećem i autoritetima, pred njihovim zakonom i institucijama!

Pa, ako već nismo u medīnskom periodu, zar nećemo ashābe slijediti u našem postupanju u mekkanskom periodu (u kakvom mi danas živimo)?

I zar nećemo slijediti Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, koji je dovio:

"Allāhu, Tebi sam se predao, u Tebe sam povjerovao, na Tebe sam se oslonio, Tebi se vraćam, u Tvoje Ime se raspravljam, pred Tobom se sudim (parničim), oprost mi

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

ono što je bilo i što će biti, ono što tajno ili javno učinih, ti si moj Bog, nema boga osim Tebe."

Je li i ova dova iz medīnskog perioda?

Hoćete li još i reći da se on u mekkanskom periodu, usred nemoći, predavao nekom drugom, vjerovao u nekog drugog, oslanjao se na nekog drugog, vraćao nekome drugom, u nečije se drugo ime raspravljao i pred nekim drugim se parničio? *E'ūdhubillah...*

A pošto kažu da su ājeti o *tehākumu* objavljeni u medīnskom periodu, u stanju postojanja šeri'atskog suda i da (sāmim tim) ti ājeti ne važe za današnju situaciju, spominjemo im poznato vjersko pravilo da... "*...se ājet uzima po svojoj sveobuhvatnosti i da važi za svaku priliku na koju se može primjeniti, a ne važi samo za situaciju koja je bila sebeb (uzrok) njegovog objavljivanja*", iako smo sigurni da su oni dobro upoznati sa ovim pravilom, ali, nekako, kao da zaborave na njega onda kada im njegov spomen ne odgovara...

Da bismo ovo pojasnili, spomenućemo da su svi mufessiri rekli da je svaka qur'ānska naredba koja je upućena Allāhovom Poslaniku *sallallāhu 'alejhi we sellem*, istovremeno i naredba njegovim sljedbenicima, osim ako je naglašeno da to važi samo za njega.³⁸

³⁸ Kao što je, na primjer, naredba njemu da klanja noćni namaz, pa je to njemu bilo obaveza, a nama sunnet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

Zato im dajemo i primjer: Allāhove riječi u suri el-Ahzāb, 32.-34. ājet:

"Žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allāha bojite, *na sebe pažnju govorom ne skrećite*, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i *neusiljeno govorite!* **U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte, i molitvu obavljajte i zekat dajte**, i Allāha i Poslanika Njegova slušajte! Allāh želi da od vas, **o porodico Poslanikova**, grijeha odstrani, i da vas potpuno očisti. I pamтите Allāhove ājete i **mudrost, koja se kazuje u domovima vašim** – Allāh je, uistinu, dobar i sve zna."

Ove podvučene i podebljane riječi bi (prema vašem dokazivanju) trebale dokazivati da se propisi i naredbe iz navedenih ājeta odnose i tiču samo žena Allāhovog poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. A te naredbe su ono što je napisano "*bold-italic*" (podebljanim i iskošenim) slovima...

Međutim, svi komentatori Allāhove Knjige se slažu da spomenute naredbe iz ovih ājeta (spuštanje glasa, neusiljen govor, boravak u kući, nepokazivanje ljepote, klanjanje namaza, davanje zekata,...) važe za sve žene muslimanke!

Tako je i u primjeru našeg spora. Ājeti o obavezi prihvatanja suda Allāha Velikog i odbacivanja svačijeg suda mimo Njegovog (suda t̄agūta) su opšti i bezumno je njihov propis vezati samo za situaciju u kojoj su objavljeni.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

A i da je tačno da su objavljeni tek za vrijeme postojanja šeri'atskih sudova, pitamo ih:

Pa hoće li, u vremenu nepostojanja šeri'ata, ³⁹ ljudi činiti kufr i smatrati se u tome opravdanim, jer "*nema šeri'ata*"? *SubhānAllāh...*

Zato vidimo koliko su samo smiješne riječi nekih "učenjaka", koji su rekli da u slučaju pokretanja parnice pred tīgūtom ("*jer nema šeri'atskih sudnica*"), čovjek postaje nevjernik samo ako objedini tri stvari:

- 1) odbaci ponuđenu šeri'atsku presudu (odbije sud poslanika),
- 2) ode pred tīgūta po presudu, i (najzad)
- 3) bude zadovoljan njegovom presudom.

Mi kažemo da je svaka od ove tri stvari – kufr sama za sebe i da čovjek postaje kāfir bilo kojim djelom od ova tri djela!

1) Ako odbaci (odbije, ne želi) sud šeri'ata – on je nevjernik samim tim, pa makar i nikada nakon toga ne otišao pred tīgūta da mu on sudi! Mržnja, nezadovoljstvo sudom Allāha i sudom Allāhovog Poslanika je kufr.

Spomenućemo poznati slučaj kada su se sporili munāfiq i Židov, pa je Resūlullah, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, presudio u korist Židova, ali je munāfiq

³⁹ umjesto da poreknu tīgūta i njegov sud, te sve urade na upostavljanju darul-islāma i Allāhovog suda na Zemlji

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

negodovao, pa su otišli pred Ebū Bekra, a nakon njega i pred 'Umera. Čuvši da je ovaj tražio da dođe pred njega po presudu, nakon što nije bio zadovoljan presudom Resūlullaha, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, 'Umer ga je udario sabljom i ubio, rekavši da je to njegova presuda onome koji nije zadovoljan presudom Allāhovog Poslanika!

Zašto ga je ubio? Ovaj nije otišao pred tāgūta! Samo je odbio sud šerī'ata... To je dovoljno za njegov kufr, kažemo, makar i ne otišao pred tāgūta po presudu!

2) Tako je i sa odlaskom pred tāgūta po presudu, što je samo po sebi kufr, makar čovjek i ne odbacio ponuđeni sud šerī'ata prije toga.

Svakako da je spoj ta dva kufra ⁴⁰ žešći i teži, kompleksniji, ali je svaki od njih, ipak – kufr sām za sebe.

Jer, kao što je samo nezadovoljstvo sudom šerī'ata – kufr, tako je i samo pokretanje parnice pred tāgūtom – kufr! U njemu je priznavanje tāgūtovog tāgūtijeta, priznavanje njemu onoga u čemu se uzoholio, prešao svoju zacrtanu granicu i u čemu je postao tāgūt, ⁴¹...

3) Zadovoljstvo kāfirskom presudom je samo po sebi kufr, makar čovjek ne odbio ponuđenu šerī'atsku presudu i makar ne otišao pred tāgūta po nju. Samo zadovoljstvo kufrom (u ovom slučaju zadovoljstvo presudom tāgūta) je – kufr.

⁴⁰ *Prvo*: odbijanje suda šerī'ata i *drugo*: odlazak pred tāgūta

⁴¹ kao što bi to bio odlazak pred sihibaza radi saznavanja gajba ili odlazak pred onoga koji tvrdi da on stvara da ti nešto "stvori" (klonira)

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"Svi ajeti koji su objavljeni o tehākumu, objavljeni su u Medini, šerijatskoj državi, u kojoj je postojao šerijatski sud i lično Allahov Poslanik, s.a.w.s."

Pošto su medīnsku sredinu i stanje, te svoju napuhanu tvrdnju da su ājeti o *tehākumu* objavljeni u takvoj sredini, opisali spomenom boravka i samog Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, u njoj, ne bi nas čudilo da neko od ovakvih počne uslovljavati potpuno istu situaciju (i boravak Resūlullaha tu) da bi se moglo sprovoditi ono što je došlo u propisima u ājetima iz sure en-Nisā' o *tehākumu*, kao što su nekada murteddi za vrijeme Ebū Bekra, *Allāh bio njime zadovoljan*, negirali propis davanja zekata, jer je Allāh rekao: **"I uzmi od njih zekat, da ih očistiš..."**, shvatajući da ta je naredba upućena samo Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a:
"...njega svakako više nema da bi od nas taj zekat uzeo, pa ga zato i ne damo..."

Allāhul-Muste'an...

DESETO:

Nakon ovoga, misleći da su svojim spominjanjem medīnskog perioda nešto dokazali i sve rješili, autori teksta spominju sljedeću tvrdnju:

"U situaciji kada je nestalo islamske vlasti, narušena je općenitost ovoga propisa, a kad se to desi islamski učenjaci prave izuzetke tj. propis se mijenja."

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Propis se mijenja? I šta sad, obraćanje tīgūtu odjednom nije kufr? Priznavanje prava na suđenje tīgūtu, koji je Allāhu to pravo oteo – više nije djelo nevjerstva? *SubhānAllāh...*

Kako bi bilo lijepo da su nečim konkretnijim ovo potkrijepili i dokazali?

JEDANAESTO:

Oni nastavljaju sa svojim kvazi-dokazivanjem, pa spominju kako *mnogi učenjaci kažu da je hakimijet postao manje poznata mes'ela u ummetu, dodajući da ima onih koji to kažu čak i za Saudiju.*

Ovo je moguće i zvuči istinito.

Ali ovo ⁴² ne može i neće ovu mes'elu izvesti iz '*aslud-dīna* i "prebaciti je" u pitanja nužno poznatih naredbi i zabrana (namaz, post, zekat, hadždž, vino, blud, kamata, *dhulm,...*).

Istina je da svaki mušrik koji se pripisuje islāmu zna da je sedžda kipu djelo kufra, a da je veoma mali broj njih upoznato sa činjenicom da isti status ima i pokretanje parnice pred tīgūtom.

⁴² činjenica da su svećenici i monasi ('ulema tīgūta) dio vjere sakrili od ljudi

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Međutim, to što su se ljudi ovoliko udaljili od vjere je samo dokaz da su oni *džāhili*, ali *džāhili-kāfiri*, odnosno ljudi koji ne znaju ono na što upućuju riječi "*Lā ilāhe illAllāh*", oni koji nisu ostvarili prvi od šartova šehādeta – *el-ilm* (znanje).

Ova činjenica ⁴³ nam je i te kako bitna i na osnovu njenog spoznavanja trebamo uskladiti svoje da'wetske aktivnosti. Tj. shvatanje ovog gurbetluka ⁴⁴ istine treba da nas usmjeri ka da'wi u "*Lā ilāhe illAllāh*" i ka objašnjavanju ljudima ovih stvari od aslud-dina koje su zaboravljene i sakrivene, a ne ka opravdavanju onih koje je njihovo nepoznavanje tewhida odvelo do praktičnog činjenja ili ohalaljivanja onoga što čupa vjeru iz temelja.

DVANAESTO:

A ako oni ustraju na ovoj tvrdnji i ako kažu da su ovi učenjaci ovom rečenicom ⁴⁵ mislili na opravdavanje ljudi činjenicom da je to postala manje poznata stvar, te da oni koji u ovo zapadnu nisu kāfiri ako iz neznanja pogriješe, pitamo ih:

Kako da ovim neznanjem opravdavate ljude u *tehākumu* (pokretanju parnice), ali ne i u *širku propisivanja zakona* i *širku suđenja izmišljenim zakonima*?

⁴³ da je hakimijet postao manje poznata stvar u svijetu

⁴⁴ nepoznatosti, usamljenosti

⁴⁵ da je hakimijet postao manje poznata mes'ela u ummetu

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Sve tri stvari ⁴⁶ su od *hākimijeta*, kao što je opšte poznato.

Pa, ako su ti učenjaci rekli da je *hākimijet* postao manje poznata stvar u ummetu, otkud vam dokaz za povodjenje za njima u ovome, ali potom za razdvajanjem kako biste vi željeli, te neopravdavanje parlamentarca i sudije, a opravdavanje *mutehākima* (pokretača parnice)?

Otkud ovakvo razdvajanje? Ili ćete opravdati svu trojicu (*ne dao Allāh*), ili ćete odustati od opravdavanja ijednoga od njih, jer su svi "pogriješili u manje poznatoj oblasti" – *hākimijetu*.

TRINAESTO:

Neki od ovih ⁴⁷ kažu:

"*To jeste veliki širk, ali je skriven!*"

Mašā' Allāh, kakva definicija! Veliki širk, "*ali skriven!*"!

Veliki širk nikako ne može biti nepoznat. Allāh je slao poslanike i objavljivao Knjige sa pozivom u 'ibādet Njemu Jedinom i upozoravanjem na veliki širk, naravno nakon podučavanja Svojih robova šta je veliki širk, koga se moraju kloniti, te kako da se njega sačuvaju.

⁴⁶ Tj. propisivanje zakona mimo Allāha, suđenje tim zakonima i suđenje *pred* tim zakonima

⁴⁷ Takav je emīr jedne sandžačke skupine bradonja

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Dakle, veliki širk i neka njegova mes'ela može biti nejasna samo nekim vrstama ljudi, ali su ti ljudi svakako *džāhili-kāfiri*, neznalice onoga na što upućuju riječi šehādeta, džāhili po pitanju osnove vjere!

Onaj kome je nešto od velikog širka nejasno - ne može biti musliman, jer nije naučio *tewhīd*, nije naučio ono što ga ruši!

Kako će ga se takav sačuvati, u njega ne upasti, a kako se onih koji ga čine odreći? Kako će takav postati i ostati musliman?

ČETRNAESTO:

Ali, hajde da - samo radi dokazivanja - zamislimo da i to postoji! Zamislimo da (*ne dao Allāh!*) može postojati "skriveni" veliki širk, da bismo dokazali koliko su oni koji ovo lupaju nedosljedni čak i ovim lažnim temeljima, koje u svom nevjerstvu izmišljaju!

Pitamo ih:

Ako i postoji nekakav "nejasan" veliki širk i ako čovjek u njegovom nepoznavanju može biti opravdan (*a svakako da ne može!*), može li onda onaj kome je taj širk "nejasan" biti *'ālīm* (učenjāk), a da to nije spoznao?

Čovjek je za vas i dalje učenjāk i *dā'ija*, a nije mu "jasno" nešto od velikog širka?

Dakle, ne samo da ga opravdate od kufra i širka koji je učinio dozvolivši *tehākum* pred tāgūtom, tj. ne samo da je on

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

za vas i dalje musliman, već on ostaje priznati dā'ija ili 'ālim od koga se uzima i koji vas podučava, a nije mu poznato "ponešto" od velikog širka? Čovjek – za vas 'ālim – je nešto od širka koji je "nejasan" nazvao djelom koje NE izvodi iz vjere, potom – jer mu je i samom nejasan veliki širk! – ne tekfiri nikog ko ga uradi, ko ga dozvoli, ili ga čak i sam ohalāli?

I za vas ostaje musliman, pa još i dā'ija ili 'ālim?

Pa zar nećete protekfiriti (makar) "ālima", koji je, nakon godina "sticanja znanja", ohalālio veliki širk?

Zar i takav ima opravdanje u nepoznavanju velikog širka? 'Ālim opravdan u tome što mu je veliki širk nejasan?

A nije tako, već u ovim stvarima niko nije opravdan neznanjem, jer je u pitanju *'asluḍ-din* (osnova vjere), gdje je svako ko ga ne zna – *kāfir neznalica*, koji je sam kriv za svoje neznanje!

PETNAESTO:

Zanimljiva stvar je i to da, kada mi usmjerimo svoju da'wu ka objašnjavanju ove mes'ele – svjesni njenog *gurbetluka* u današnjem svijetu – to zna zasmetati upravo onima koji ljude "žale" zbog njihovog nepoznavanja ovih stvari i u tom ih kufuru opravdavaju. Tako ih čujemo da kažu: "*Oni samo o tome pričaju!*"

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Allāhu ekber...

Ovi ljudi prvo opravdavaju ljude, "jer su neznalice", ⁴⁸ a kada ih neko tome počne podučavati, njima to zasmeta?

Koliko su ovi dobronamjerni prema "svom" narodu?

Da li to oni žele da ovi NE nauče, da do vijeka ostanu "opravdane" neznalice, da se "slučajno" ne bi usprotivili, okrenuli, pa da ih ovi moraju protekfiriti, jer su se navikli da brane *kāfira-džāhila*, a da tekfire samo *kāfira-mu'ānida* (prkosnika).

Ovako, kao da žele da kažu:

"Ljudima je bolje da ne znaju; oni time ostaju muslimani, jer je mes'ela manje poznata, a oni su neznalice, a ni mi ih ne moramo tekfiriti..."¹

ŠESNAESTO:

A ako ustraju u opravdavanju *mutehākima* time što je to, ipak, "*manje poznata mes'ela*", pitamo ih:

Pa zar niste sve vrijeme htjeli dokazati da je današnji odlazak pred tāgūtski sud samo "povratak prava", a da to nije *tehākum* koji je kufr i širk, već da je (da bi to djelo bilo kufr i širk) potrebno da čovjek odbije ponuđeni sud šeri'ata?

⁴⁸ iako u velikom širku neznanje nije prepreka tekfira

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Rekoste da bez mogućnosti obraćanja šeri'atskom sudu nema kufra u djelu traženja prava pred tīgütskim sudom.

Pa, ako ovo djelo "povratka prava" nije kufr i širk već dozvoljeno (kako želite predstaviti), zašto onda potežete za ovim dokazivanjem?

Dokazivanje da li je neka mes'ela manje poznata ili nije, je potrebno u slučaju kufra i širka.

Dakle, da li pokretača parnice pred tīgūtom opravdavate time što to njegovo djelo nije kufr ni širk, jer *"nismo u medīnskom periodu"* (u kome su navodno objavljeni ājeti o tehākumu) i *"nema mogućnosti obraćanja šeri'atskom sudu"*, ili ga opravdavate time što je ovo djelo (iako je djelo kufra i velikog širka) *"postalo manje poznato pitanje u ummetu"*?

To jest, da li je ovo djelo u današnjim uslovima:

a) *dozvoljeno i nije grijeh sve dok nema šeri'ata*, ili je ono

b) *kufr, ali se počinitelj ne treba tekfiriti prije uspostave argumenta nad njim?*

Oba rješenja su, naravno, pogrešna, ali se barem opredijelite, izjasnite, da se zna čime te ljude opravdavate, pa da vam se na to odgovori, a ne da *"lovite u mutnom"*, da udarate *"pa, gdje upali"*; ako upali da nema grijeha jer nema šeri'ata – odlično, a ako se dokaže da je grijeh i da je kufr –

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"pa vi ste već rekli da je to manje poznata mes'ela, gdje je čovjek opravdan u njenom nepoznavanju"!

Napumpavši situaciju, ovi zaključuju:

"Zbog ovoga, neka ulema dozvoljava muslimanu koji je potlačen, obespravljen, traženje svoga prava pred institucijama kufra. Navedeno spada u sklop značenja Allahovih dž.š. riječi: 'Allaha se bojte koliko možete!' (el-Tegabun, 16.)"

Allāhu ekber! Utječemo se Allāhu od toga da Mu širka učinimo!

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: "**Najviše čega se za vas bojim je mali širk**",

...objasnivši da pod time misli na *er-rijā'* (pretvaranje).

On se najviše za svoj ummet boji malog širka za koji u drugom hadithu kaže da je:

"... **skriveniji od crnog mrava na tamnoj stijeni u mrkloj noći**",

...a ova "ulema" tako olahko dozvoljava da se čovjek parniči pred sudom mušrikā? *Ja, Rabb!*

A "čudno je" kako se Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, boji za svoj ummet nečega što je...

"... **skrivenije od crnog mrava na tamnoj stijeni u mrkloj noći.**"

Prema temeljima ovih čudaka, zar se on boji ummetu od stvari koje su "nejasne"? *SubhānAllāh...*

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Ako je ovako sa malim širkom, kako li je tek sa velikim širkom, sa rušenjem svrhe zbog koje nas je Allāh stvorio ('ibādeta Njemu Jedinom)?

I šta kažu? Da ovo stanje (parničenje pred tāgūtskim sudom) spada u značenje Allāhovih riječi:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

"Bojte se Allāha koliko možete"?

Allāh je zaista naredio ljudima da Ga se boje onoliko koliko mogu! Ali, zar onaj koji osaburi i koji, i pored nanesene mu nepravde, ne ode pred tāgūtski sud - zar on nije najbolji dokaz protiv ovoga drugoga, koje je otišao pred tāgūta?

Koji se od njih dvojice zapravo bojao Allāha koliko je mogao?

Slavljen neka si Ti, Gospodaru naš, šta je sa ovim ljudima? Govorimo li mi i oni istim jezikom? Zar oni za čovjeka koji, radi povratka parčeta dunjāluka (penzije ili stotinu eura) svojevolski ode "na noge" tāgūtu, lažnom bogu, zar ovi takvog smatraju onime "koji se Allāha bojao koliko je mogao"? *SubhānAllāhil-'Adhīm...*

Ako je potlačenost i nemoć prepreka tekfira onoga koji zatraži svoje pravo pred tagutom suda, kako da nije i pri tekfiru onoga koji to pravo potraži pred plemenskim poglavicom, vračom, sihirbazom, "stvoriteljem" (onim koji

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"klonira"),...? Zašto se čovjek, kada je već u nuždi, potlačen, ovima ne može obratiti za pomoć, a da ostane musliman, a tāgūtskom sudu može?

Pa zašto ovdje nisu citirali i poslušali svoga "ilāha" (boga) Bin Bāza, koga sa slašću navode i brane?

Naime, "Stalna Komisija za fetwe" na čelu sa Bin Bāzom je upitana:

"Mi živimo pod vlašću neislamske vlade, a ona sudi laičkim zakonima. Da li nam je dozvoljeno da podižemo parnice pred njiima?"

...pa su odgovorili:

"Sva hvala pripada Allāhu, neka je salawāt i selām na Njegovog Resūla, porodicu i ashābe, a potom: Nije dozvoljeno muslimanu da se parniči (čini tehākum) pred vladom (državom, sudom) koja nije islamska. Rekao je Uzvišeni: **'Ko ne bude sudio prema onome što je Allāh objavio, takvi, oni su pravi nevjernici.'** (el-Mā'ide, 44.) I ovo je jasno, hvala Allāhu. Neka je Allāh na pomoći i neka je salawāt i selām na našeg vjerovjesnika, njegovu porodicu i njegove prijatelje."⁴⁹

Da li to Bin Bāz nije znao da je islām došao: "...da zaštititi svetost muslimana, među kojima imetak, čast i slično"? Da li to on nije znao ono što vi znate o "el-fudūl-savezu" i njegovoj "sličnosti" sa današnjim sudnicama? Zar on nije znao da su muslimani potlačeni i da moraju "povratiti svoje pravo", te da u zemljama o kojima je pitan nema šeri'ata? Zar on nije znao da su muslimani danas u stanju mekkanskog, a ne

⁴⁹ "Stalna Komisija za fetwe", fetwa br. 5236

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

medīnskog perioda da'we, te da su svi ājeti o *tehākumu* objavljeni tek u Medīni?

a) *Nije znao?* Zašto se onda stalno pozivate na onoga koji slabije poznaje stanje muslimana od vas? Zar da vam takav daje fetwe po kojima ćete postupati u ovim teškim vremenima?

b) *Znao je?* Pa kako da i pored svih tih – za vas tako jasnih – dokaza, Bin Bāz ne ostavlja u svome odgovoru ni traga cjenkanju ni dvosmislenosti, već kategorički kaže da:

"...nije dozvoljeno muslimanu da se parniči (čini tehākum) pred vladom (državom, sudom) koja nije islamska."

SEDAMNAESTO:

Ovi ljudi dalje kažu:

"Bitno je napomenuti da šejhovi koji dozvoljavaju odlazak na nevjernički sud radi uzimanja svog prava kažu da ta osoba ne odlazi tamo po presudu i ona mora mrzjeti taj sud i smatrati ga tīgūtom, a to svoje pravo mu mora dodijeliti šerijat, to jest daija koji posedjuje znanje porebno da presudi po tom pitanju. Kada Kur'an i sunnet presude da mu to pravo pripada, on će tamo ići samo da to pravo pokuša da uzme, a nikako neće ići tamo po presudu."

Ovdje su postavili krajnje novotarske i nedosljedne temelje. Kažu da osoba koja odlazi pred tīgūta po presudu...
"...mora mrzjeti taj sud i smatrati ga tīgūtom."

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Kako ne poslušaju glas "svog" Bin Baza, koji za onoga koji sudi izmišljenim zakonom kaže da je nevjernik...

"...čak i ako on vjeruje da su Allāhovi zakoni mnogo sadržajni*ji* i mnogo pravedniji."⁵⁰

Dakle, ta njegova svijest da je šeri'at bolji, a da je ljudski zakon izmišljotina i tāgūt, te njegova mržnja prema tom zakonu mu nisu nikakvo opravdanje, sve dok on sudi tim zakonom!

Otkud sad ovdje, u slučaju onoga koji ide da mu se pred tim sudom sudi ("**...a naređeno mu je da ne vjeruje u njega!**"), navođenje, kao opravdanja, njegove mržnje zakona kome se obraća?

Ponavljamo, ako sudija njime sudi – kāfir je, makar ga mrzio, a šeri'at volio, makar šeria'at boljim od njega smatrao.

Ako se *mutehākim* njemu obraća i pred njime sudi – kāfir je, makar ga mrzio i tāgūtom smatrao.

Ovdje su postavili kara-murdžijske temelje, jer žele da kažu da će *mutehākim* biti kāfir samo ako voli taj tāgutski sud i smatra ga legitimnim i pravednim?⁵¹

Kakve ove nebuloze veze imaju sa vjerovanjem *ehlus-sunneta*? Usloviti kufr nekog djela ljubavlju prema njemu?

⁵⁰ "Risālat wudžūb tahkīm šeri'at Allāh" str. 39

⁵¹ kažu da nije kāfir sve dok ga mrzi i smatra tāgūtom

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Sve i da je tako, sve i da ta mržnja spašava počinioaca kufra, kako to da ta mržnja opravdava *mutehākima*, ali ne i sudiju?

OSAMNAESTO:

Ovi dalje kažu:

"Ta osoba ne odlazi tamo po presudu... To svoje pravo mu mora dodijeliti šerijat, to jest daija koji posedjuje znanje porebno da presudi po tom pitanju. Kada Kur'an i sunnet presude da mu to pravo pripada, on će tamo ići samo da to pravo pokuša da uzme, a nikako neće ići tamo po presudu."

Pričam ti priču...

a) Da li pokretač parnice tamo ide i kaže: *"Ja sam došao samo da vi izvršite, da mi vi date ono što mi je šerī'at već presudio"*, ili tamo pokreće novi postupak (parnicu) i traži presudu?

Odgovor je kratak: Stvarnost postupka je jasna:

On tamo odlazi da, pokretanjem parnice pred tāgūtom, povrati svoje pravo, traži od tāgūta presudu i nada se da će se presuditi u njegovu korist. U tu svrhu će često morati da se dobro namuči (potrudi) da objasni i argumentuje optužbu, da spomene svjedoke i zatraži njihovo pozivanje i svjedočenje, ne bi li sudu prikazao sliku kakvu bi on želio da sud ima o njegovom slučaju.

Dakle, on se sudu obraća, pred njim argumentuje, poziva svjedoke, iščekujući presudu, koja će nekada i

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

biti ravna šeri'atskoj, ali koja je sve vrijeme *bātil* (pa makar se i poistovjetila sa Allāhovim propisom po tom pitanju), jer je proistjekla iz šejtānske objave – demokratije, izglasana i prihvaćena voljom većine, a ne voljom i pravdom Allāha, Silnog i Moćnog.⁵²

b) Na ovo traženje presude pred tāgūtom (za koje rekосmo da ono nije traženje da se sprovede šeri'atska presuda, već da je to pokretanje sasvim nove parnice) dodajmo činjenicu da se ta presuda može složiti ili ne složiti sa presudom Allāha Uzvišenog za to djelo, čak i ondje gdje unaprijed znamo da je u tāgūtskom zakonu ista ili slična.

Naime, činjenica je da je sudijama dato ovlaštenje ('*odriješene ruke*') da, shodno prošlosti i dosijeu okrivljenog, često u mnogim prekršajima presude shodno svojoj procjeni, a unutar šejtānskog zakona.

Navešću kao primjer kaznu za upravljanje vozilom bez posjedovanja vozačke dozvole, za koju sudija na Kosovu, recimo, može dodijeliti novčanu kaznu od sedamdeset do pet stotina eura. Široki dijapazon, tj. raspon presuda, zar ne?

c) Na ove dvije činjenice dodajmo i treću, a to je činjenica da je sud veoma često instanca koja presudi,⁵³ ali se sve završava na tome – na presudi, a bez

⁵² Npr. smrtna kazna u Kini za šverc i uvoz droge je *bātil* i to nije šeri'atski, već šejtānski hukm (presuda), iako se podudara sa šeri'atskom kaznom za navedeno djelo

⁵³ nekada nakon dugog vijećanja i mnogih ročišta, zasjedanja, saslušavanja, koja znaju trajati mjesecima ili godinama...

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

ikakvog njenog izvršenja i praktičnog povratka prava! Dakle, čovjek se pred tāgūtom parniči i dobije presudu, ali često, nakon ovog velikog širka, on mora pokrenuti još jedan širk ili više njih, ne bi li ostvario i stvarno povratio ono što mu je dodijelio TAGUTSKI SUD (nikakav dā'ija)!

Znam za slučaj u kome žena ne uspeva da "*povrati svoje pravo*" ni nakon jedanaest godina parničenja pred sudom, tražeći da sud podijeli zajednički stečenu bračnu imovinu iz njenog bivšeg braka.

Poznati su mi slučajevi u kojima je majka morala da, nakon jedne parnice u kojoj je dobila pravo na alimentaciju ⁵⁴ svoje djece, morala pokretati sljedeću i sljedeću parnicu da bi svoga muža primorala da joj tu određenu svotu novca mjesečno isplaćuje.

Znam za slučaj u kome je čovjek, nakon razvoda braka, napustio stan i ostavio u njemu svoju bivšu ženu. I nakon "*povratka svog prava*", tj. "*pravosnažne*" sudske presude o podjeli stana na dva djela, muž ni nakon dvanaest godina nije u stanju niti koristiti svoju polovinu stana, niti natjerati bivšu ženu da taj stan prodaju, pa da novac od prodaje zajedničkog stana podijele.

Dakle, čemu obmanjivanja da ima ljudi koji tamo odu samo da bi im se dalo ono što su već, sporenjem pred šeri'atom, dobili?

⁵⁴ pomoć za izdržavanje

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Koliko je takvih slučajeva danas? Koji su to? Dajte mi ime jednog od njih!

Ako ih i ima, zar, nakon 'ibādeta Allāhu ⁵⁵ učiniti 'ibādet tāgūtu, ⁵⁶ "a naređeno im je da ne vjeruju u njega"?

I zar pokretanje čitave, nove parnice pred tāgūtom – nazivati samo putem da se, pomoću onih koji imaju snagu, uzme pravo koje je već dobijeno sporom pred šerī'atom?

Šta ako se presudi suprotno šerī'atu, suprotno presudi koju je dobio čovjek pred dā'ijom?

A šta ako se dokaže da se čovjek parničio i dobio presudu istovjetnu šerī'atskoj, ali da i dalje ne može iznuditi njeno sprovođenje, pravi "povratak svog prava", kao one osobe koje sam spomenuo?

Ako je sve to i dozvoljeno i ispravno (*a naravno da nije*), zašto uz ove koji su se prethodno sporili pred dā'ijom i pred šerī'atom a tek onda otišli pred tāgūta (*a koje ne znamo, jer skoro da ih i nema*), zašto uz njih opravdavamo i sve one koji nisu ni potražili sud šerī'ata i koji nisu otišli pred tāgūta da samo uzmu ono što im je "šerī'atska presuda već dodijelila", već prosto (kao i prvi, ali ovi bez obmanjivanja grugih) idu pred tāgūta po presudu?

⁵⁵ suđenjem pred Njegovim, *tebāreke we te'ālā*, zakonom

⁵⁶ suđenjem pred njegovim, *Allāh ga uništio*, zakonom

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Na kraju, ako je Qur'ān i sunnet već presudio, zašto se slomiste da ovoga opravdate nemogućnošću suđenja pred šeri'atom?

I, ako već kažete da će biti kāfir samo ako odbije sud šeri'ata i ode pred tīgūta, je li onda kāfir barem onaj koji je imao mogućnost odlaska pred "dā'iju" kome se oni koje opravdavate "obraćaju", a nije otišao pred njega, već je direktno otišao pred tīgūtski sud?

Ne, vi svakoga nečime branite!

Prvog branite time što se (prije odlaska tīgūtu) obratio dā'iji, a drugog branite time što se nije imao pred kime suditi, jer "*nema šeri'ata*"!

DEVETNAESTO:

Ovi ljudi su čuli da jedan od njihovih autoriteta tekfir SVAKOG pojedinca koji se tīgūtskom sudu obrati po presudu smatra pretjerivanjem u tekfiru. To pokušava objasniti današnjom slabosti muslimana, spominjući da su mnogi od njih u velikoj darūri i da svaki od njih nema snagu da (bez obraćanja sudu) izađe iz te situacije i povрати svoje pravo.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Ma koliko ovaj temelj bio kufr, *bātil* i nepotkrijepljen dokazima, ⁵⁷ on je mnogo bolji od onoga u iza nje ipak stoji netekfirenje samo onih koji su u velikoj *darūri*.

Misleći da njega slijede, ljudi kojima odgovaramo su zapali u ćorsokak netekfirenja ama baš nikoga ko učini ili dozvoli *tehākum* pred tāgūtom, pa makar čovjek pokrenuo parnicu kojom će tužiti nekoga radi uvrede ili "kaljanja časti", klevete, male svote novca i slično.

Ako kažu da to nije tačno, da se spomenuto ne odnosi na njihovo stanje, pitamo ih:

Gdje vam je vaga i mjerilo za to ko je u *darūri* (prinudi) u kojoj ćete ga opravdati, a ko nije, pa ćete ga protekfiriti? Čovjek koji pokrene parnicu radi povratka pet stotina eura se smatra prinuđenim, a radi tri stotine se ne smatra prinuđenim, a sāmim tim ni opravdanim, pa je kāfir?

A šta ćemo sa stanjem i prihodima ljudi? Nisu svi u istoj situaciji. Jednome možda sto eura znači mnogo više nego drugome pet hiljada. Ko je tu prinuđen, a ko nije?

Dakle, ljudi čine veliki širk, širk *tehākuma*, noću i danju, a vi sve njih opravdavate!

- Neki su opravdani jer postupaju povodeći se za načinom povratka prava pred "*savezom el-fudūl*",
- neki jer "*nema šeri'ata*",

⁵⁷ Naravno, nigdje nema ni ājeta ni hadītha o dozvoli činjenja kufra i širka u stanju *darūre*

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

- neki jer su se prvo obratili "dā'iji" da im "procjeni koliko će im tīgūt dodijeliti",
- neki jer je to "nejasni veliki širk",
- neki jer je tehākum "manje poznata mes'ela" ...,

...a ljudi u masama čine širk i kufr, *dīn* (vjera) je sve vrijeme samo za tīgūta, umjesto za Allāha!

DVADESETO:

Dalje kažu:

"Ako svoje pravo dobije, pa to mu pripada po šerijatu, a ako ga ne dobije, pa on je svo vrijeme znao da je to nepravedni tīgūtski sistem, smatra će se oštećenim i griješnim u mjeri što je morao da prikrije svoje neprijateljstvo prema tīgūtu."

"Razmuti, pa prospa!..."

Dakle, taj njegov svojevoljni odlazak pred tīgūta je (za njih) samo "prikrivanje neprijateljstva prema tīgūtu"?!)

Ovi ljudi su odnekud načuli da ispoljavanje neprijateljstva prema tīgūtu ne spada u osnovu kufra u tīgūta, tj. DA čovjek može ostati musliman, iako nije ispoljio neprijateljstvo prema njemu, pa su, brže-bolje, potrčali da to primjene na ono na što se primjeniti ne može. *SubhānAllāh!*

Da li je Allāh obraćanje tīgūtu nazvao "prikrivanjem neprijateljstva", a one koji to učine "potlačenim vjericima", ili ga je nazvao "nečinjenjem kufra u tīgūta", a one koji ga

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

počine "onima koji samo tvrde da vjeruju"? *Wallāhi* je ovo drugo u pitanju.

Jer, Allāh nije rekao, ukorivši one koji to rade:

"Traže da im se sudi pred tāgūtom, a naređeno im je da prema njemu ispolje neprijateljstvo..."

...da bismo rekli da je to obraćanje – pokuđeno prikrivanje tog neprijateljstva.

Ne, već je Allāh rekao:

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ

"...a naređeno im je da u njega ne vjeruju (da ga zanijeću)"!

Dakle, svojim parničenjem pred tāgūtom, ovi nisu uradili ono što im je Allāh naredio da urade – *da učine kufr u njega*.

Tako su, parničenjem pred tāgūtom, ovi srušili osnovu kufra u tāgūta, svojim su djelom ispoljili kufr u Allāha, a imān u tāgūta, "a naređeno im je da učine kufr u njega"!

Kako ove ljude nije sramota?! Zar je onaj koji je svoljevoljno otišao pred tāgūta da mu ovaj presudi iz zakona šejtānove vjere (demokratije) samo "prikrio svoje neprijateljstvo prema tāgūtu" i "bojao se Allāha koliko je mogao"?!?

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

A nije tako, *tako nam Gospodara Ka'be*, već je onaj koji se Allāha boji koliko može, zapravo – onaj koji je osaburao i koji je odbio sud tāgūta i obraćanje njemu.

A onaj koji je zaista prikrio neprijateljstvo prema tāgūtu suda nije onaj koji mu se obratio po presudu (mržeći ga), već je to *onaj koji nije poveo borbu za svrgavanje ovoga suda*. On je taj koji je ovim neispoljavanjem neprijateljstva često opravdan.

DVADESET I PRVO:

Ovi ljudi svoj tekst nastavljaju podnaslovom, koji ukazuje na njihovu hrabrost u svom oholjenju, a on glasi: *Rasparčavanje mesele*.

Dakle, ovi su se ljudi usudili na rasparčavanje mes'ele *tehākuma*, mes'ele 'aslud-dīna (osnove vjere).

Allāh se Sobom zakleo da čovjek, sve dok se ne bude obraćao za presudu samo Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem* (tj. šerī'atu, Knjizi i sunnetu) neće biti vjernik, a ovi samo što se ne zakunu da takav, i pored parničenja pred šejtānskom sudnicom – ostaje musliman, bilo "potlačenošću", bilo *analogijom obraćanja ljudi 'savezu vrlina'*, bilo "nepoznavanjem mes'ele", i da je taj ne samo vjernik, već onaj koji se boji Allāha koliko može!

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

DVADESET I DRUGO:

Daljim iščitavanjem ovoga teksta, dolazimo (nakon primjera svjesnog laganja) do primjera laži, podmuklosti i neosnovanog optuživanja.

Autori teksta kažu:

"Oni koji proglašavaju nevjernikom bez izuzetka svakog koji pokrene pitanje pred sudom nevjernika, i svakoga koji to dozvoli postavljajući poznate šartove, slijede mezheb Haridžija..."

Pitamo ih:

Koji su to *"poznati šartovi"* koje su postavili oni koji tehākum dozvole?

Uslov (*šart*) postojanja šeri'atske države da bi ljudi 'ibādet *tehākuma* uputili Allāhu, a ne t̄agūtu? Uslov presude *"dā'ije"* prije odlaska t̄agūtu "na noge" i prije kufra, širka i poniženja koji slijede? Uslov da mes'ela *tehākuma* postane "opšte poznata" u ummetu, da bismo tek tada onome koji obožava t̄agūta 'ibadetom *tehākuma* to zabranili?

To su vam ti *"poznati šartovi"*? *Allāhul-Muste'an...*

DVADESET I TREĆE:

"...slijede mezheb Haridžija za čiji je akidet tipično ne shvoatanje ove mesele i oni su pogriješili upravo u tom pitanju. Oni su

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

presudili kufrom vladaru pravovjernih Aliji, r.a., smatrajući da je njegovo pregovaranje sa Muavijom narušilo Allahovu jednoću u hukmu argumentujući to ājetom: 'Sud pripada jedino Allahu'.'

Ovi ljudi ovdje "udaraju ispod pojasa", navodeći argument koji koristi samo 'ulema tīgūta.

I kao što 'ulema tīgūta spominjanjem haridžijskog tekfira 'Alije i Mu'āwije, *Allāh bio zadovoljan obojicom*, želi da odvrati islamsku omladinu od tekfira njihovih gospodara tīgūta, tako i ovi sada, spominjanjem ovog tekfira 'Alije i ostalih ashābā žele da ovrata ljude od tekfira onoga koji pokrene parnicu pred sudom tīgūta.

A mi, hvala Allāhu, kao što kažemo prvima, i ovima kažemo da je njihova analogija pogrešna.

Prvo, upoređivanje tekfira ashāba, pravednog vladara, muslimana 'Alije ibn Ebī Tāliba, sa tekfirom današnjih vladara je *bātil* (neispravno), jer tekfirenje aktuelnih vladara nije isto samom činjenicom da današnji vladari nisu muslimani.

Drugo, upoređivanje tekfirenja 'Alije sa tekfirom *mutehākima* pred tīgūtom je pravi *dhulm* (nepravda).

Pred kojim tīgūtskim zakonom su se parničili 'Alija i Mu'āwija? Pred kojeg tīgūtskog sudiju je došao 'Alija i podnio tužbu na Mu'āwiju ili nekog drugog?

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Ni pred kojim, kažete? Nije, dakle, u tome parničanju i pregovorima bilo sudija-tīgūta i šejtānskog zakona? Pa kako vas onda nije stid da ovo spominjete i ljude ovime pokušavate zbuniti, a nas sa zabludjelim haridžijama izjednačiti?

DVADESET I ČETVRTO:

Ovi ljudi nastavljaju, pa kažu:

"Svi se slažu i niko ne sumnja da je sudija koji sudi nečim drugim mimo šerijata kafir. To je zato što postoji jasan dokaz za to. Međutim, onaj koji sudi šerijatom, ali izbjegne Allahov zakon jednom, iz strasti, on je opravdan hadisom Ibn Abbasa i to je kufr dune kufr. Takav nije kāfir i ako je sudija koji ne sudi šerijatom glavni tagut hukma. Čime je opravdan? Uvjerjenjem."

Ponovo su slagali, slijedeći put novotarā i murdžijā, rekavši da je sudiju koji sudi šerī'atom, ali ga strast navede pa ne presudi Allāhov sud, opravdalo uvjerenje!

Ponavljamo im da im je Bin Bāz (ali izgleda da nije imao kome) davno rekao da je sudija koji sudi kāfirskim zakonom – kāfir, pa makar i vjerovao da je šerī'at bolji od tog nevjerničkog zakona kojim on sudi.

Ali, ovi su ovdje potegli za murdžijskim temeljima, uvjetovali su *istihlāl* (ohalaljivanje djela kufra) ili uvjerenje od strane počinioca da bi se on proglasio nevjernikom, pa šerī'atskog qadiju (sudiju) nisu opravdali onime čime se ovaj i treba opravdati (a to je činjenica da ovaj u osnovi sudi

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Allāhovim zakonom, ali je samo u ovom slučaju presudio po strasti) – već onime čime ovoga niko nije opravdao, a to je uvjerenje!

Pošto se pozivaju na uvjerenje, "*kojim je ovaj opravdan*", mi ih pitamo:

Ako sudija, koji je (a vi to iznosite kao najbitnije) uvjeren u obavezu suđenja šerī'atom, a ipak sudi nevjerničkim zakonom – hoće li ga to njegovo uvjerenje opravdati?

Nadamo se da će reći da neće, jer "*on u osnovi sudi po kufri*".

Ako budu rekli da će ga to opravdati, biće dosljedniji ovoj budalaštini, ali i dublje u kufri.

Oni ovu svoju šubhu i ovaj murđžiluk završavaju riječima:

"*Kako da se onda ni u kom slučaju ne može opravdati manji učesnik u tome, takođe uvjerenjem uz mržnju, nepriznavanje i smatranjem tagutom nešerijatskog suda?*"

Pitate kako? Evo ovako:

Mi pitamo vas:

Pred kojim zakonom i pred kakvim sudijom se parniči ovaj *mutehākim* danas, kojeg želite opravdati?

Da li se on parniči pred sudijom koji u osnovi sudi šerī'atom (tako da se *mutehākim* žalio šerī'atskom sudu), ili se parniči pred sudijom koji sudi tagutskim zakonom, u

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

tāgūtskoj instituciji, pred kojom je položio nevjerničku zakletvu na vjernost šejtānskom zakonu i odanost njemu?

DVADESET I PETO:

Misleći da su pokupili svu pamet ovoga svijeta, ovi ljudi dalje kažu:

"Takođe, čovjek može klati ovcu, a da ne čini kurban, tj. ibadet. I može postiti, a da ne čini ibadet, tj. drži dijetu. I može se boriti, a da to ne bude džihad."

Uh... Na šta sve čovjek mora odgovarati...

Zaista pored klanja koje je prinošenje žrtve Allāhu postoji klanje životinje koje čovjek čini radi mesa, radi pribavljanja opskrbe sebi i svojoj porodici, i naravno da taj čin klanja nije grijeh ni širk. Ali, ovo dozvoljeno klanje nije ono klanje koje stoji nasuprot klanja koje je prinošenje žrtve i 'ibādet Allāhu. Ne, to klanje koje je nasuprot klanja kao 'ibādeta Allāhu je klanje koje je 'ibadet tāgūtu, a širk Allāhu – klanje životinje u ime nekoga mimo Allāha, i time potvrđivanje djelom da neko ima pravo na 'ibadet prinošenja žrtve mimo Allāha.

Takav je slučaj i sa postom; pored posta koji je 'ibādet Allāhu postoji i post (gladovanje) da bi čovjek smršao, i naravno da taj čin posta nije grijeh ni širk. Međutim, ovaj dozvoljeni post nije onaj post koji stoji nasuprot posta koji je 'ibādet Allāhu. Ne, taj post koji je nasuprot posta kao 'ibādeta Allāhu je post koji je širk Allāhu – post po

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

propisima neke druge vjere ili post po propisima islāma, ali post radi nekoga drugoga, a ne radi Allāha.

Postoji odbrana života koja nije džihād uzdizanja Allāhove riječi i koja je dozvoljena. Ali, ova dozvoljena borba nije ona borba koja koja stoji nasuprot borbe kao 'ibādeta Allāhu. Ne, ta borba koja je nasuprot džihāda na Allāhovom putu (borbe da Allāhova riječ bude gornja) stoji borba koja je kufr i širk, a to je borba u redovima tīgūta.

Tako je i sa posjetom Allāhove kuće; mimo djela hadždža, koje je 'ibādet Allāhu, zaista je dozvoljeno posjetiti Ka'bu i sa nijetom šetnje i turizma, u čemu nema grijeha ni širka, ali nasuprot hadždža kao 'ibādeta Allāhu stoji djelo hodočašća koje je širk, a to je posjetiti mjesto širka (izmišljenog hodočašća) ili posjetiti Ka'bu i obaviti (ispravne) propise hadždža, ali radi nekoga drugoga, a ne radi Allāha. I tako redom...

Zato mi tvrdimo da je pokretanje parnice pred tīgūtom ono što stoji nasuprot okretanja parnice pred šeri'atom (Knjigom i sunnetom)!

DVADESET I ŠESTO:

Dalje nam ovi citiraju prijevod 31. ājeta iz sute et-Tewbe:

"Oni pored Allāha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesīha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju - nema Boga osim njega.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju."

Ovdje su dokazali koliko im je "stalo" do ispravnog razumijevanja Allāhove Knjige. Naime, naveli su iskrivljen prijevod ājeta od Besima Korkuta, gdje ispada da je grijeh ovih ljudi u "smatranju", iako je Allāh rekao da su oni:

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ

"...uzeli svoje svećenike i svoje monahe za gospodare (bogove) mimo Allāha"...

...a naređeno im je bilo da se jednom bogu (po njima) "klanjaju", iako je Allāh spomenuo "ibādet" Njemu, koji svakako obuhvata i namāz, ali i mnoge druge (ovdje ključne, presudne) stvari, kakve su dova, strah, nada, oslonac, ljubav, ali i *tehākum*, suđenje Allāhovim zakonom, zavjet, žrtva, post, zekat, hadždž,...

Ovaj ājet nam citiraju da bi nam spomenuli riječi Ibn Tejmije, u kojima je on ove slijepe sljedbenike "podijelio na *kāfire* i one koji to nisu", gdje su... "..."*kāfiri* oni koji su se složili sa ohalālivanjem *halāla* i oharāmljivanjem *harāma*..." ...koje su učinili monasi i svećenici, a gdje... "..."*to nisu oni koji su se pokorili monasima i svećenicima u tome, ali vjerujući da su halāl i harām ono što je Allāh dozvolio i zabranio.*"

Ovakve pitamo:
Zar hoćete da kažete da ljudi mogu uzeti ljude za bogove mimo Allāha, a da ne budu nevjernici?

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

Ljudi uzeli ljude za bogove mimo Allāha, a ostali muslimani? *Allāhu ekber!*

A sve ovo lupaju samo radi jednog cilja – da bi ovu "podjelu" na one koji su kāfiri (jer su ubjeđeni da je halāl i harām riječ svećenika a ne Allāhova), i na one koji nisu kāfiri (jer su ubijedeđeni da samo Allāh naređuje i zabranjuje) – "preslikali" na današnju situaciju, pa da (po njima) pokretače parnica pred tīgūtom podijele na one koji su kāfiri i one koji to nisu!

Naravno, po njima bi *kāfiri* bili samo oni koji vole taj sud, koji ga smatraju legitimnim i koji smatraju da on ima pravo da se njegovim presudama sudi među ljudima, a *oni koji nisu nevjernici* bi bili oni koji su uvjereni da je to tīgūtski sud, koji ga mrze i koji znaju da je samo Allāh Zakonodavac i Sudija, ali ih je "potlačenost" natjerala da "vraćanje svog prava" potraže pred tīgūtom!

Allāh da pomogne...

Na kraju će možda i ispasti da Selmān el-Fārisi ili Adijj ibn Hātīm, *Allāh bio zadovoljan obojicom*, nisu ni morali primati islām, jer oni možda "monasima i svećenicima nisu priznali pravo na mijenjanje halāla i harāma"?

Možda su oni sve vrijeme bili muslimani? *SubhanAllāh.*

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

DVADESET I SEDMO:

Jedan od njih mi je usmeno spomenuo i šubhu o navodnoj žalbi Jūsufa, '*alejhis-selām*, tāgūtu, te da je to dokaz za dozvoljenost ulaganja žalbe tāgūtskom sudu. Oni koji su ga tome podučili tako opaku šubhu temelje samo na riječima Uzvišenog Allāha:

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ

فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ

سِنِينَ

"A onome od njih dvojice za koga je znao da će spašen biti reče: 'Spomeni Me Gospodaru svome!' – ali šejtān učini te On zaboravi da ga spomene Gospodaru svome, pa Jūsuf ostade u tamnici nekoliko godina." ⁵⁸

Kažu da su riječi Jūsufa, '*alejhis-selām*: "**Spomeni me gospodaru svome**" dokaz da je Jūsuf uputio žalbu tāgūtskom sudu!

- a) 'Ulema tewhida je, odgovarajući na ovu šubhu, rekla da su ove riječi Jūsufa, '*alejhis-selām*, samo metod njegovog obavještanja o svojoj situaciji i stanju, nimalo različito od stanja bolesnog zatvorenika koji od

⁵⁸ sūra Jūsuf, 42. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

čuvara trži da obavjesti upravnika zatvora o njegovoj bolesti i stanju.

Dodajmo još da je u to vrijeme bila nerijetka stvar da se zatvorenik pošalje na robiju bez određivanja roka tog njegovog boravka u zatvoru.

Tome u prilog ide i činjenica da je Jūsuf poslat na robiju bez ikakvog suđenja, dokazivanja krivice ili određivanja dužine njegove zatvorske kazne.

Još ako se na ovo doda činjenica koju spominju mnogi historičari, da je kralj koji je vladao za vrijeme Jūsufovog odlaska u zatvor umro za vrijeme njegovog robijanja, a da ga je na vlasti zamijenio novi kralj, koji nije bio upoznat sa stanjem zatvorenika koji su strpani na robiju prije njegovog dolaska na vlast, shvata se razlog i svrha Jūsufovih riječi upućenih kralju.

Jūsuf je želio da zatvorenik koji se pušta na slobodu prenese kralju ono što zna o Jūsufu, a to je da je on bačen u tamnicu nepravедno, da umije tumačiti snove i da je on onaj koji govori o haqqu i tewhīdu. Ovo je ono što su zatvorenici zaista znali o Jūsufu.

Međutim, kako neki mufessiri spominju, ove Jūsufove riječi su bile *sebeb* (razlog) njegovog produženog ostanka u zatvoru.

Da je neki drugi pojedinac uradio ovo, to ne bi bila greška. Ali, zbog ove njegove greške, Allāh je učinio da oslobođeni zatvorenik zaboravi na Jūsufov slučaj i Jūsuf je ostao u zatvoru još nekoliko godina. Ibn 'Abbas, Allāh bio zadovoljan njime, je rekao:

"Tri su greške koje je napravio Jūsuf, 'alejhis-selām: Njegove riječi: 'Spomeni me gospodaru svome'..."

Ovo je bila mudrost Allāha Uzvišenog.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

- b) U događaju Jūsufovog nastojanja da vladar bude upoznat sa njegovim stanjem, ovi koji opravdavaju kufr i širk nemaju nikakvog dokaza da je Jūsuf uložio žalbu sličnoj žalbi koja se danas ulaže pred t̄agūtskim vijećima.

Naime, niti u qur'ānskoj priči, niti u hadīthima, niti *haberima* (vijestima) o Jūsufu ne mogu se naći dokazi da je on uradio tako nešto; niti je u cilju da kralj sazna za njegovo stanje unajmio opunomoćenika (advokata), nije tražio *hukm* (presudu) iz t̄agūtskog zakona, niti je zahtijevao da mu se zakaže suđenje, da mu se donese presuda, niti je ičime prihvatio pravo t̄agūta na donošenje suda (presude).

Ako zatvorenik kaže: "*Ovdje sam zatvoren, znaj za moj slučaj*", te njegove riječi nisu traženje *hukma* (presude). To je poput čovjeka koga neko sveže, a on kaže: "*Ništa Nisām učinio, odvežite me!*"

A čak i kada je kralj htio da se Jūsuf pusti iz zatvora, nemamo podatak ni o kakvoj presudi, dekretu, postupanju po nekom članu zakona, amandmanu, ustavnoj odredbi...

- c) Štaviše, Jūsuf je čak odbio da izađe na slobodu, sve dok se ne objelodani njegova nevinost u slučaju za koji je nepravedno okrivljen, sve dok istina ne izađe na vidjelo. Dakle, ovim je jasno pokazao da njegova prvobitna namjera (kada je tražio da ga spomenu pred kraljem) nije bila da mu bude oprosteno, da ga puste iz zatvora, već je njegova namjera da istina iziđe na vidjelo!

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

SubhānAllāh... Kakve veze ta namjera ima sa namjerama onih koji ulažu žalbe tāgūtskim vijećima, da bi im ovi presudili (drugačije nego što su im već jednom presudili)?

O ovome Uzvišeni Allāh govori kada kaže:

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ ^ط فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَيَّ
رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

"I vladar reče: 'Dovedite mi ga!' A kad Jūsufu izaslanik dođe, on reče: 'Vrati se gospodaru svome i upitaj ga: 'Šta je s onim ženama koje su svoje ruke porezale - Gospodar moj dobro zna spletkte njihove!' " 59

Kako se vidi, svi ājeti koji opisuju ovaj događaj odišu tewhīdom, jer u njima nema ništa što bi narušilo Jūsufov poznati poziv, temelj njegove da'we koji je glasio:

إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ^ج أَمْرًا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

59 sūra Jūsuf, 50. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"Sud pripada samo Allāhu. On je naredio da činite 'ibadet samo Njemu. To je prava vjera, ali većina ljudi t ne zna." ⁶⁰

Da, Allāhovo robe! Upravo je Jūsuf, '*alejhis-selām*, taj koji je spomenuo ove riječi, a koje će se učiti do Sudnjeg Dana, i kojima će muwehhidi pobijati laži nevjernika i zabludivača!

I baš su njega našli da mu pripisuju ove ogavnosti, vidjevši njih lijepim i dozvoljenim? Jedni da kažu da je on bio ono što su danas ministri u tāgütskim vladama, pa je (kako žele reći) i nama danas '*halāl to biti i tu funkciju obnašati*', drugi da je on uložio žalbu kralju nevjerniku, što bi značilo da je to danas dozvoljeno uraditi pred tāgütskim sudnicama! *Allāh da sačuva...*

Dakle, Jūsuf nije uradio ništa što stoji nasuprot njegove da'we. To je samo još jedna stvar koja razlikuje Jūsufa, '*alejhis-selām*, i njegov zahtjev da se njegov slučaj spomene pred tāgūtom - sa jedne - i mušrike koji ulažu žalbe tāgütskim sudnicama danas, sa druge strane.

Kome je Jūsuf rekao da ga spomene svome gospodaru (kralju)? Onome zatvoreniku kome je on (Jūsuf) ispoljio dīn (vjeru), obznanio tewhid i objasnio zabludu širka, naglasivši da:

إِن الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

⁶⁰ sūra Jūsuf, 40.

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

"...sud pripada samo Allāhu!"

A kome je ovaj trebao prenijeti Jūsufov zahtjev? Kralju kome je Jūsuf, kada je konačno bio pušten – kako kaže 'ulema tewhida – obznanio tewhīd i govorom istine, te prijašnjim tumačenjem snova, stekao njegovo povjerenje.

Dokaz za to je tumačenje Allāhovih riječi:

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ ۚ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ
إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

"I vladar reče: 'Dovedite mi ga, uzeću ga u svoju svitu'. A pošto porazgovara s njim, reče mu: 'Ti ćeš od danas kod nas utjecajan i pouzdan biti.' " ⁶¹

Dodajmo na ovo još i ono što su spomenuli neki mufessiri, a to je da je kralj prigrlio islām. Ovo je prenio Mudžāhid, najpoznatiji učenik najučenijeg ashāba, 'Abdullāha ibn 'Abbāsa, *Allāh bio zadovoljan njime*, a što bilježe mufessiri el-Qurtubī i el-Begawī.

Dakle, kakve veze ima Jūsufovo prosto obraćanje vladaru (kome je objasnio Istinu, koji mu je svakako dao odrešene ruke i moć u zemlji i koji je, prema tvrdnji nekih mufessira, primio islām), obavještavanje njega o svome

⁶¹ sūra Jūsuf, 54. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

stanju i nepravедnom boravku u zatvoru preko zatvorenika kome je objasnio tewhīd,... kakve to ima veze sa žalbama mušrikā danas, u kojima traže preinačenja presude (tj. traže nove presude) pred tāgūtom, kršeći time temelj Jūsufove da'we:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

"Sud pripada samo Allāhu!"

Na kraju pitamo:

- Na koju i kakvu se presudu Jūsuf žalio kralju?
- Na koliko je godina prethodno bio osuđen?
- Kakvu je presudu tražio?
- Je li poručio da ga spomenu pred sudijom, koji sudi po mušričkom zakonu, i na koji se član pozvao?

Allāhul-Muste'an.

Privodeći ovo pisanje kraju i razmišljajući o svemu što sam od jednog od ovih ljudi čuo, te o onome što sam od njih ovdje pročitao, ne mogu a da ne spomenem riječi Uzvišenog Allāha o nekim od ovakvih vrsta ljudi:

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tīgūtom može ostati musliman

"Oni se kriju od ljudi, ali se ne mogu sakriti od Allāha, a On je s Njima i Kad noću smišljaju riječi kojima On nije zadovoljan; Allāh dobro zna sve ono što oni rade." ⁶²

Na samom kraju ih još pitamo:

Pa zar su kod vas kamata i blud veći grijesi i teži prijestupi od parničenja pred tīgūtom?!

Naime, nećete naći nijednoga od njih, niti od njihovih "autoriteta", da je ohalālio *kamatu* ni *blud*, a dobar dio njih ohalāljuje *tehākum pred tīgūtom*!

A vidimo one od njih koji *tehākum* nisu ohalālili – kako smatraju nevjernikom svakoga ko ohalāli *kamatu* ili *blud*, ali ne tekfire onoga ko ohalāli *tehākum pred tīgūtom*!

Allāh da sačuva!

Pozivamo one koji se osjete prozvani, one koji su ovo napisali, a i svakoga onoga koji im je ovim šubhama glavu napunio i srce zatrovao – da izađu sa nečim konkretnijim, ubjedljivijim.

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

"Reci: 'Dajte svoj dokaz, ako istinu govorite!' " ⁶³

⁶² sūra en-Nisā', 108. ājet

⁶³ sūra el-Beqare, 111. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

Ili da budu muškarci, pa da jednostavno priznaju da nemaju dokaza.

I, još bolje, da se pokaju Allāhu i da postanu muslimani, svjedočeći da je Allāh Jedini Koji propisuje, Jedini Koji sudi i Jedini pred Kojim se može i smije Njegov rob suditi, te svjedočeći da je kāfir svaki ko mimo Allāha zakone propisuje, svaki to takvim zakonima sudi i svako ko se pred takvim zakonima sudi!

Završiću ponovo navodeći divne riječi Jūsufa, '*alejhis-selām*, koji nije pomagao tāgūta i tāgūtsku vojsku u kufru, niti je podnosio žalbu tāgūtskom sudu:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Sud pripada jedino Allāhu. On je naredio da ne činite 'ibadet nikome drugome osim Njemu. Ovo je prava vjera, ali većina ljudi ne zna." ⁶⁴

Molim Uzvišenog Allāha da ove naše riječi učini teškim na vagi naših dobrih djela, da popravi naš odnos prema Njemu i da nam uzme duše onda kada On bude zadovoljan nama.

Āmīn.

⁶⁴ sūra Jūsuf, 40. ājet

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred t̄agūtom može ostati musliman

I naša posljednja dova je:
Hvala Allāhu, Gospodaru svjetova.

Napisao:

Ebu Ahmed, Plav, Sandžak
na dan u kome je Allāh preveo Musā'a i muslimane
preko mora i izbavio ih od faraona (na dan *ašūre*)
10. muharrema 1429. hidžretske godine

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

DOSADAŠNJA IZDANJA "KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(Ebu Ahmed)
- **Dokazi da je isbāl harām**
(Ebu Ahmed)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
('AbdulQādir bin 'Abdul' Azīz)
- **Bolest irdžā'a**
(grupa autora)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(Hamid 'Alī Khān)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
('Proglas o tekfīru' i odgovori na njega)
(Kelimetul-Haqq)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(Kelimetul-Haqq)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(Ebū Muhammed el-Maqdisī)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(grupa autora)

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

- **'Aqīda potpomognute skupine**
(*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimijje**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(*Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.*)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(*Ahmed el-Hālidi*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(*Ebu Muhammed*)
- **Millet Ibrāhīm**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)

POBIJANJE ŠUBHI

da mutehākim pred tāgūtom može ostati musliman

- **'Aqīda ehliš-sunneta wel-džemā'ata**
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
"Wasitijjska 'aqīda", "Tahāwijjeva 'aqīda",
"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb**
(Kelimetul-Haqq)
- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(Ebū Ahmed)
- **Musliman ili mušrik**
(Ebū Hamza)
- **Dokazi za propis prijateljavanja sa mušricima**
(šejh Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**